TRĂIASCĂ ANIVERSAREA A 40 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA PARTIDULUI!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 733
Vineri 5 mai 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Partidul

Partidu-l vezi oriunde-n cale,
Pe orice drum și-n orice loc,
In mări de holde foșnitoare,
In flori cu cupele de foc.

Partidu-l vezi pe căi străbune
Purtînd al patriei drapel,
In rîuri roșii de oțel.
In minereu și în cărbune

Partidu-l vezi în marmori albe
Ce-mpodobesc orașe noi
Și cînd se înalță mîndre salbe
Din al turbinelor șuvoi.

Partidu-l vezi unde cîmpia
Din zări în zări s-a înfrățit
Și unde cîntă ciocîrlia
Și unde rodu-i însutit.

Partidu-l vezi unde copiii
Cresc fericiți și dolofani
In țesătura scumpă-a iiei
Și-n cîntecul de peste ani.

Partidu-l vezi în viața nouă
In al izbînzilor ecou
In diminețile cu rouă
In țara cu veșmîntul nou.

NICOLAE NASTA

Cinstire

Cu mii de ochi, un ochi imens
și treaz
Se-ndreaptă spre lumină; la amiaz
Vezi floarea-soarelui privind
spre soare
Cuprinsă pe tulpină de vibrare...
La fel și oamenii către partid
Mai ferm în viață ochii
și-i deschid —
Privind spre el, ca floarea
către soare,
Inalță cald vibrări cutezătoare.

GEORGE DEMETRU PAN

Drum de luptă și victorii

Mulți dintre cetățenii Romîniei burghezo-moșierești se întrebau cu ani în urmă de ce stăpînitorii de pe acea vreme urau cu atîta înverșunare Partidul Comunist. De ce îl țineau în ilegalitate și făceau tot ce le stătea în putință pentru a-i împiedica pe comuniști să stea de vorbă cu muncitorii și cu țăranii muncitori, cu intelectualii și cu toate categoriile de oameni ai muncii? Clicile burghezo-moșierești prigoneau Partidul Comunist pentru că el lua apărarea celor ce muncesc împotriva exploatării nemiloase, pentru că lupta pentru binele și fericirea poporului muncitor. Ceea ce și-a propus partidul a început să înfăptuiască îndată ce au fost create condițiile necesare. Au trecut puțini ani de cînd clasa muncitoare, condusă de partid, a răsturnat puterea capitaliștilor și moșierilor, dar cîte nu s-au schimbat în țara noastră în acești ani?

S-a dus pentru totdeauna vremea cînd omul muncii era silit să trăiască în neagră sărăcie și să trudească pentru capitaliști și moșieri, pentru speculanți și chiaburi, cînd cu rodul muncii țăranului se îmbuibau tot felul de exploatatori, care de care mai lacomi, mai hrăpăreți. Fabricile și celelalte mijloace de producție au fost smulse din mîinile capitaliștilor. Moșierimea care stăpînea pe nedrept pămîntul muncit cu sudoarea și sîngele țăranilor a fost desființată ca clasă, a fost desființată și chiaburimea. In Republica Populară Romînă a fost desființată pentru totdeauna exploatarea omului de către om; astăzi „Cine nu muncește, nu mănîncă".

Omul muncii de la orașe și sate e liber și stăpîn pe soarta sa. Muncește cu dragoste, se străduiește să obțină cît mai mult spor în producție, știind că rodul muncii lui nu va mai fi jefuit niciodată de nici un fel de exploatatori.

Indrumați de partid marea majoritate a țăranilor muncitori s-a unit în gospodării colective și întovărășiri agricole, și-și făuresc an de an o viață tot mai îmbelșugată. In munca lor de zi cu zi, ei simt tot mai mult sprijinul clasei muncitoare în frunte cu partidul. Mergînd la sate, nu poți să nu admiri, nu poți să nu te entuziasmezi, văzînd cum pe tarlalele întinse cît vezi cu ochii ale gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, lucrează tractoarele și mașinile fabricate de puternica noastră industrie socialistă. Cele 244 de S. M. T.-uri create de stat îi ajută pe țăranii muncitori să obțină recolte din ce în ce mai bogate. Peste 43.000 de tractoare, 17.000 combine pentru păioase, 32.000 semănători și alte mașini agricole lucrează în momentul de față pe ogoarele patriei noastre. Cifrele acestea, care vor fi curînd depășite cu mult, sînt deosebit de grăitoare, dacă le comparăm cu cele din trecut, cînd pe întreaga țară nu erau nici măcar atîtea mașini și tractoare cîte sînt astăzi în numai cinci raioane din Bărăgan. Țăranii muncitori folosesc astăzi îngrășămintele chimice pe care pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești nici nu le cunoșteau, aplică metode agrotehnice înaintate cu ajutorul cărora smulg pămîntului roade mai multe.

Obținînd roade mai bune din munca lor, țăranii muncitori își îmbunătățesc mereu traiul. Familia țăranului muncitor care pe vremea stăpînirii burghezo-moșierești gusta pîinea numai de cîteva ori pe an, are astăzi o viață îndestulată, veniturile ei cresc an de an. Numai din vînzarea produselor către stat, țărănimea muncitoare a primit, în 1960, aproape 9 miliarde de lei.

Fața satelor se schimbă de la o zi la alta. A dispărut aproape complet aspectul de odinioară al satelor cu case mici, acoperite cu paie și lut, în care stăpîneau sărăcia și mizeria. Numai în anii 1956-1959, în satele patriei noastre s-au construit peste 330.000 de case noi, precum și numeroase cămine culturale, cinematografe, dispensare, case de naștere.

Numărul satelor electrificate crește mereu și nu e departe vremea cînd în fiecare casă țărănească va străluci „Lampa lui Ilici".

Odinioară, cînd Partidul Comunist era ținut în ilegalitate și la cîrma țării se aflau reprezentanții claselor exploatatoare, poporul romîn își cînta amarul, spunînd că e popor sărac, în țară bogată. Țara era bogată, într-adevăr, dar bogățiile ei erau furate de moșierii și capitaliștii autohtoni, în unire cu capitaliștii de peste hotare.

N-au trecut decît 16 ani de cînd, sub conducerea partidului, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare au răsturnat puterea moșierilor și capitaliștilor și iată că putem spune: popor bogat, în țară bogată. Omul muncii din Republica Populară Romînă are astăzi un trai din ce în ce mai îmbelșugat, se bucură de cuceririle științei și ale tehnicii. Sîntem una dintre țările cu cei mai mulți medici pe număr de locuitori. Pelagra și alte boli pricinuite de sărăcie, care cu 15-30 de ani în urmă făceau ravagii la sate, au dispărut complet, iar mortalitatea infantilă a fost și ea înlăturată aproape în întregime. Fiii oamenilor muncii se bucură de dreptul la învățătură. Astăzi fiecare copil învață cel puțin șapte clase elementare și pînă la sfîrșitul șesenalului va fi pus în aplicare învățămîntul general de opt ani. Din aproape fiecare familie de țărani muncitori a plecat cîte cineva la școli medii și superioare. Din rîndul lor s-au ridicat învățători, profesori, tehnicieni, medici, ingineri, ofițeri sau lucrători în aparatul de stat.

In toate domeniile de activitate, în anii regimului democrat popular, s-au petrecut mari prefaceri; poporul muncitor condus de partid a cucerit poziție după poziție în lupta spre o viață din ce în ce mai îmbelșugată și mai luminoasă.

Pentru toate cuceririle dobîndite, pentru tot ceea ce urmează să mai cucerească, oamenii muncii de la sate, alături de oamenii muncii din toate sectoarele de activitate, mulțumesc din tot sufletul Partidului Muncitoresc Romîn. Ei își arată recunoștința și dragostea fierbinte față de partid, luptînd cu și mai mare entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor ce le stau în față și desfășoară larg întrecerea socialistă. Sărbătorirea a 40 de ani de luptă dusă de partid în slujba poporului îi găsește în plin avînt pentru realizarea în acest an a unui belșug tot mai mare de produse vegetale și animale, pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de cel de-al III-lea Congres al partidului, pentru înflorirea continuă a scumpei noastre patrii.

Recunoștință și dragoste fierbinte

La fiecare pas am simțit sprijinul comuniștilor

Mi-amintesc bine vremea aceea: aveam 13 ani, iar acasă, în comuna Lăpușata, nevoile erau cumplite. Ca și ceilalți frați ai mei a trebuit să muncesc din greu pentru o bucată de pîine la bogătanul Tiberie din Drăgășani și la alții. Aș fi rămas argat dacă n-ar fi venit luminoasa zi a eliberării de sub jugul fascist.

Partidul a deschis drum spre o viață nouă tuturor celor umiliți și obidiți. Printre aceștia m-am aflat și eu.

Cînd s-a înființat prima școală de tractoriști din regiunea Argeș, m-am dus acolo printre cei dintîi. Căile ne erau deschise acum larg către învățătură. După absolvirea școlii m-am înscris la o alta de curs mediu agricol la Caracal.

Am muncit apoi la S.M.T. Laloș, ca tractorist, am fost trimis la școala de șefi de brigadă. Pretutindeni, la fiecare pas m-au sprijinit comuniștii. M-au sprijinit cu dragoste, cu căldura celor care văd că tineretul e setos de învățătură. În 1954 am avut cea mai frumoasă zi din viața mea. Atunci am fost primit în rîndurile partidului. La scurt timp după intrarea în rîndurile comuniștilor, am fost promovat activist de partid. Ca activist m-am străduit din răsputeri să contribui la traducerea în viață a liniei partidului, la lupta sa pentru recolte bogate și pentru transformarea socialistă a satelor. Totodată am învățat mereu.

După absolvirea școlii de partid de la Pitești, am muncit în cadrul secției agrare a comitetului de partid al regiunii Argeș.

Tovarășii mei de muncă m-au îndemnat să nu abandonez învățătura. Am urmat școala agricolă de la Stuharet, am devenit tehnician agronom. Azi, ca organizator de partid al gospodăriei de stat Piatra Olt, îmi dau seama cît de mult îmi prind bine cunoștințele căpătate.

Mă întreb deseori ce-aș fi devenit eu fără ajutorul partidului? Răspunsul nu e greu de dat. Aș fi rămas tot argat prin ogrăzile celor avuți, aș fi umblat în zdrențe.

De aceea, ca atîția alți zeci și zeci de mii de tineri din țara noastră îmi îndrept cu recunoștință gîndul către partidul nostru drag care mi-a călăuzit pașii către o viață nouă, fericită, folositoare oamenilor muncii din țara noastră.

VĂDUVA NICULAE
organizator de partid la G.A.S. Piatra Olt, regiunea Argeș

Din toată inima

Lucrez în gospodăria colectivă din comuna noastră începînd din anul 1952, de la înființare. Și fiecare an mi-a dat posibilitatea să mă bucur de o viață din ce în ce mai îndestulată și luminoasă. Partidul m-a îndrumat, mi-a arătat calea pe care trebuie să merg. Acum pot spune și eu că trăiesc o viață omenească. Astăzi nu mai locuiesc ca în trecut într-un bordei acoperit cu paie, ci într-o casă arătoasă, compusă din 4 odăi și bucătărie, pe care mi-am ridicat-o de pe urma veniturilor primite în gospodăria colectivă. In acest an îmi înnoiesc și mobila.

Traiul meu de azi se deosebește ca de la cer la pămînt de cel de odinioară. Ce viață duceam pe atunci? Imi aduc aminte că acasă la părinți, noi, copiii, aveam o singură pereche de opinci pe care le încălța cine se scula mai devreme. Din lipsă de încălțăminte și îmbrăcăminte iarna nu ne puteam duce la școală. Apoi, cînd ne-am mai mărit, am muncit pe spetite împreună cu părinții pe la bogătani pentru un blid de linte și o mămăligă amară.

Astăzi, după cum am mai spus, viața mea se deosebește ca de la cer la pămînt de cea dinainte. Pentru traiul fericit de azi, pentru viața nouă a satului nostru, eu și ceilalți colectiviști din Bordei Verde mulțumim din toată inima partidului, care ne îndrumă zi de zi pe drumul belșugului și al bunăstării.

GHEORGHE MOCA
membru al G.A.C. „Nikos Beloianis" din comuna Bordei Verde, regiunea Galați

Visul meu se împlinește

Sînt student în anul II al Facultății de Horticultura din cadrul Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București. Sînt fiu de țărani muncitori dintr-un sat din mijlocul Bărăganului. Înainte vreme, pînă la eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, părinții mei erau tare săraci, avînd doar o suprafață de un hectar și cîțiva ari de pămînt. La casa părintească eram cinci copii. O duceam tare greu, zbătîndu-ne în lipsuri și nevoi. Ca să ne întrețină, tata și mama munceau zi și noapte pe pămînturile moșierilor. Răsplata muncii lor după un an de trudă erau doar cîteva banițe de porumb. Așa a fost în vremurile de tristă amintire. Au venit însă zilele luminoase ale lui august '44. Atunci traiul și viața noastră au început să se schimbe înspre bine. Dar o viață și mai bună au cunoscut părinții mei de cînd muncesc alături de ceilalți țărani muncitori din comuna Crucea, raionul Călărași, în gospodăria colectivă. Aici ei duc o viață cu adevărat fericită și îmbelșugată. Numai anul trecut, de pildă, pentru cele 500 de zile-muncă efectuate în gospodărie au primit produse care, evaluate în bani, se ridică la peste 16.000 de lei.

Azi, datorită conducerii înțelepte a partidului nostru, și eu un simplu fiu de țărani muncitori, am ajuns să învăț într-o facultate, lucru la care în vremurile trecute nici măcar n-aș fi îndrăznit să visez. Pînă a ajunge la facultate, prin grija statului nostru democrat-popular am urmat școala medie ca bursier, pe care am absolvit-o în anul 1956. Dar, visul meu era să-mi termin studiile. Și astfel, în anul 1959 am fost trimis, ca bursier al sfatului popular al regiunii București, să învăț la Facultatea de Horticultură. Aici, noi, studenții, care în marea majoritate sîntem fii de muncitori și țărani, avem create condiții minunate atît pentru învățătură, cît și pentru trai: cămine noi, cantine, laboratoare, săli de cursuri, biblioteci etc.

Pentru toate acestea, eu îi mulțumesc din inimă partidului nostru drag. Îi mulțumesc pentru drumul luminos ce ni l-a deschis, pentru grija părintească ce ne-o poartă nouă, generației tinere. Totodată mă angajez ca și de acum încolo să depun toate eforturile ca zi de zi să-mi însușesc cît mai multe cunoștințe, pentru ca atunci cînd voi merge în producție să-mi aduc din plin contribuția la obținerea de recolte bogate, pentru fericirea și bunăstarea țărănimii muncitoare din mijlocul căreia m-am ridicat.

STAN T. NISTOR
student anul II la Facultatea de Horticultură

Privim cu încredere viitorul

În aceste zile cînd țara întreagă se pregătește să sărbătorească cea de a 40-a aniversare a partidului, mă simt cuprins de emoție. Acest eveniment mă face să mă gîndesc cu nețărmurită recunoștință la toți acei fii ai partidului care au luptat cu eroism înfruntînd teroarea claselor exploatatoare, ținînd sus neîntinat steagul marxism-leninismului pentru a făuri poporului o viață nouă, liberă, fericită.

De multe ori stau și mă gîndesc: ce aș fi putut să ajung eu dacă n-ar fi existat partidul clasei muncitoare care să conducă poporul în lupta pentru sfărîmarea din temelii a orînduirii burghezo-moșierești și să descătușeze poporul asuprit? Aș fi rămas desigur slugă la vreun moșier sau capitalist îndurînd umilința și exploatarea crîncenă.

Statul democrat popular mi-a dat posibilitatea să învăț, să devin inginer. Deși sînt tînăr, mi s-a încredințat sarcina de inginer șef la S.M.T. Băilești, — regiunea Oltenia — sarcină de mare răspundere.

Conștient că de rezultatele muncii stațiunii noastre depind recoltele bogate pe ogoarele gospodăriilor agricole colective și ale întovărășirilor agricole, împreună cu colectivul de conducere al S.M.T. Băilești, am depus eforturi ca și în acest an să facem lucrări de calitate, să reducem prețul de cost printr-o mai bună folosire a mașinilor, prin economisirea de piese, carburanți și lubrifianți.

Desfășurînd larg întrecerea socialistă pe baza Directivelor C.C. al P.M.R., noi am reușit ca în cinstea aniversării partidului să terminăm însămînțările în timp optim la cele 24 de întovărășiri și 21 de gospodării agricole colective, executînd lucrări de calitate. Avem toate condițiile ca să realizăm pînă la sfîrșitul anului angajamentul luat în cinstea aniversării partidului de a efectua 1.900 hantri peste plan, reducînd prețul de cost al hantrului de la 63,11 lei la 62,11 lei și realizînd economii de 106.000 lei.

Noi privim cu încredere viitorul, care, prin lupta partidului ni se conturează tot mai luminos.

DUMITRU POPESCU
inginer șef la S.M.T. Băilești

Cel mai important eveniment din viața mea

Aniversarea partidului nostru drag constituie pentru mine, ca pentru toți oamenii muncii din țara noastră, sărbătoarea căreia îi închin întreaga mea activitate.

Cu puțin timp în urmă a avut loc cel mai important eveniment din viața mea: primirea în rîndurile comuniștilor. Aceasta mă face să-mi înzecesc eforturile pentru a lega tot mai mult activitatea științifică de practică, pentru a contribui la traducerea în viață a sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului cu privire la creșterea animalelor.

În cei peste 7 ani de cînd lucrez la Secția de tehnologia nutrețurilor din Institutul de cercetări zootehnice, împreună cu colectivul secției m-am străduit să dau producției metode practice și economice privind pregătirea și conservarea nutrețurilor. Ca cercetător științific m-am angajat ca în cinstea marelui eveniment, în afara muncii de cercetare propriu zisă, să contribui efectiv la popularizarea celor mai avansate metode de creștere și hrănire a animalelor prin conferințe, expuneri și demonstrații practice în cadrul gospodăriilor colective. In acest scop îmi voi aduce aportul meu la îndrumarea și sprijinirea colectiviștilor din regiunile Oltenia și Suceava în acțiunea de însilozare a nutrețurilor timpurii. Doresc din inimă ca rezultatele activității mele să constituie un modest omagiu adus partidului cu ocazia măreței sale aniversări.

Ing. **HERDEA VASILE**
cercetător științific principal la I.C.Z.

Colectiviști din Codlea, regiunea Brașov, în vizită la Muzeul de Istorie a Partidului

Partidului îi datorez totul

Cu ocazia măreței aniversări toate gîndurile mele se îndreaptă cu adîncă recunoștință către partidul clasei muncitoare care mi-a deschis drumul vieții noi, dîndu-mi posibilitatea să învăț în țara cea mai înaintată, în Uniunea Sovietică, unde m-am format ca specialist în probleme de economie agrară.

Acum lucrez ca cercetător și mă străduiesc să fiu demn de încrederea acordată, să muncesc astfel încît cunoștințele mele dobîndite în domeniul economiei agrare să poată fi cît mai utile dezvoltării agriculturii noastre socialiste. În acest scop, pe lîngă activitatea de cercetare propriu zisă, împreună cu colectivul secției execut diferite lucrări în unele unități agricole socialiste pentru a le ajuta în organizarea cît mai bună a procesului de producție.

Mă voi strădui să leg și mai strîns activitatea mea de practică, pentru a aduce — alături de ceilalți cercetători — o contribuție cît mai însemnată la îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de partid oamenilor muncii din agricultură.

OCTAVIAN GHEORGHIU
cercetător principal
Secția de economie agrară
I.C.A.R.-București

Oameni și destine

Organizatorul de partid

La ora cinci dimineața cînd întunericul sălășluia încă pe străzile orașului, într-un atelier cu 10—15 lucrători, ghemuit pe un scaun în fața bancului de cizmărie, un om tînăr ciocănea o bucățică de talpă.

— Andrei, ce se aude cu comanda doamnei general ?... Cum ?... încă nu-i gata ?

— Încă puțin jupîne, încă oleacă.

— Lucrezi încet, băiete ! Oltenii sînt oameni harnici și iuți, dar tu nu ești bun nici la cobiliță !... De mîine să nu mai vii la lucru, ca tine găsesc o sută.

A încercat Andrei să-i explice patronului că perechea de pantofi i-a fost dată mult prea tîrziu în lucru, dar vorbele lui au rămas fără răspuns. A doua zi, la fel ca mulți alții s-a trezit și el fără lucru. Stătea Andrei Constantin sub bătrînul castan din Cișmigiu (locul de adunare al șomerilor) cu gîndurile învălmășite și sufletul plin de revoltă.

Anii au trecut anevoios. Andrei Constantin a colindat străzile multor orașe căutînd veșnic de lucru, dar n-a încetat niciodată să spere în sosirea unor zile mai bune. Și aceste zile n-au întîrziat să se arate. Eliberarea țării, preluarea puterii de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare au făcut ca visurile spre care năzuise cu douăzeci de ani în urmă să devină realitate.

Cizmarul urgisit de ieri a contribuit și el la consolidarea puterii poporului fiind trimis de partidul clasei muncitoare să lucreze în aparatul de stat. În anul 1950, Andrei Constantin a fost numit director adjunct la S.M.T. Caracal, apoi organizator de partid la aceeași unitate. Zi de zi comunistul Andrei Constantin s-a străduit ca munca lui să fie folositoare oamenilor. Stațiunea avea nevoie de cadre de tractoriști pricepuți, care să lucreze cît mai bine, să contribuie la belșugul țărănimii muncitoare. Pentru aceasta organizatorul de partid s-a străduit să ridice nivelul politic al mecanizatorilor, unora le-a trezit dragostea pentru meseria aleasă, altora dorința de a învăța mai departe, de a fi oameni noi, pe măsura zilelor noastre.

Au venit la S.M.T. Caracal cu zece ani în urmă, tineri care abia știau să citească, îmbrăcați în ițari. Ei au învățat aici să lucreze pe tractor, au schimbat ițarii cu salopeta, devenind cadre de nădejde în stațiune, unii din ei au fost primiți în rîndul comuniștilor.

Rezultatele obținute pe pămînturile lucrate cu tractoarele au contribuit la atragerea a mii de familii în întovărășirile agricole și în gospodăriile agricole colective din raion. Și în acest proces de transformare socialistă a agriculturii — comunistul Andrei Constantin a fost prezent. Colectiviștii din Traian, Vlădila, Fărcășele, Studina sau Deveselu îl socotesc pe organizatorul de partid de la S.M.T. Caracal prietenul lor cel mai apropiat.

Sub îndrumarea organizatorului de partid s-au format la S.M.T. Caracal mecanizatori și comuniști de nădejde. Nițu Constantin, director de la S.M.T. Zănoaga, Ghiță Nicolae, directorul S.M.T. Caracal și mulți alții sînt oameni care au crescut în organizația de partid a stațiunii.

Visurile lui Andrei Constantin de acum douăzeci de ani s-au îndeplinit datorită luptei partidului nostru drag.

P. ZBÎRLEA

Din folclorul nou

Trandafir îmbobocit
Partidul nostru iubit
Făcu țara mîndră floare
Cu belșug și bunăstare.

★

Foicică de mușcată
Țara mea e luminată
De lumina soarelui
Soarelui — partidului.

★

Frunzuliță micșunea
Mult s-a schimbat țara mea
C-o îndrumă înainte
Partidul — iubit părinte.

★

Foaie verde de pe plai
Partidu-i soare de mai
Ce pune lumina lui
În folosul omului.

★

Astăzi într-al nostru sat
Viața noastră s-a schimbat
C-am făcut gospodărie
Să scăpăm de sărăcie.

★

Puterea partidului
E pavăza omului
Ce-și clădește viața lui
După vrerea gîndului.
Și nu poate fi sub soare
Vreo forță ca s-o doboare
Nici vînturi ca s-o aplece
Nici valuri ca s-o înnece.

★

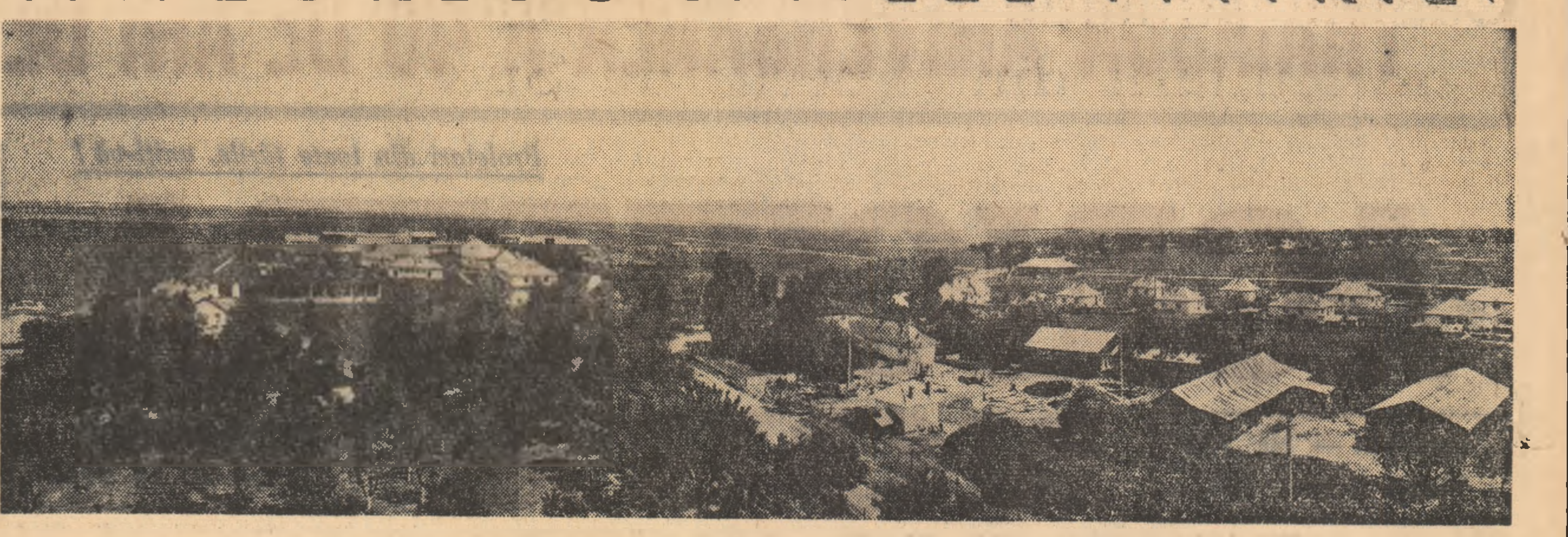
Comuniștii să trăiască
Țara să ne-o-mpodobească
Cu flori mîndre, arătoase
S-avem zile luminoase.

★

Frunzuliță din zăvoi
Crește bucuria-n noi
Că ni-i traiul însorit
De partidul mult iubit.

Culegere de NICOLAE MIRON din comuna Oteșani, raionul Horezu, regiunea Argeș

ÎNFLORESC SATELE PATRIEI

Vedere parțială a gospodăriei agricole de stat Urleasca — regiunea Galați

Dealul și-a schimbat înfățișarea

Sînt cîțiva ani de-atunci. Pe o coastă împădurită de deal, urcau doi oameni. Amîndoi tineri, cu pas sprinten și privire ageră. Mergeau printre tufe de arțar, de carpen, de stejar și frasin. Ici, colo, cîte-o cioată mare, înfiptă adînc în țelina dealului, își desfăcea putregaiul cafeniu tocat de furnici.

— O să avem de furcă cu rădăliile astea, tovarășe inginer, zise bărbatul cel mai tînăr, arătînd cu mîna un pîlc de tufe.

Inginerul a înfipt în pămînt o suliță subțire de oțel, probînd grosimea stratului de pămînt. Apoi a scos sonda și a zis satisfăcut :

— Peste cîțiva ani, tovarășe Vasilică, pe aici pe unde pregetă și ciuta să se cațere, va rodi Feteasca struguri cu boabe aurii. Tot pieptul acesta de deal care stă tolănit în bătaia soarelui va trebui să-l plantăm cu vie. O să avem de furcă, vorba dumitale, dar spune drept nu te ispitește prilejul de-a te lua la trîntă cu dealul ăsta care nu produce nimic ?

Constantin Vasilică, tînărul brigadier viticol, sosit de vreo doi ani la gospodăria de stat din Leordenii de Argeș era bucuros la gîndul că va da și el o mînă de ajutor la schimbarea dealului. Își imagina cum va arăta via pe care se gîndeau s-o planteze în terase săpate în coasta dealului.

Apoi, după ce planul a fost dezbătut și aprobat de conducerea gospodăriei, s-au început lucrările. Pas cu pas, lucrarea de pe Conțeasca a prins contur. Treaptă cu treaptă au urcat lucrătorii panta dealului, schimbîndu-i înfățișarea.

— I-a uitați-vă, oameni buni, unde vor să pună via dia de la gostat ! se cruceau unii, văzînd terasele săpate și ridicate pînă sus, în cumpăna apelor.

Comunistul Constantin Vasilică era prezent tot timpul la efectuarea lucrărilor. Pe terasele amenajate în jurul coamei dealului au fost făcute gropi și s-au plantat — în cuibare de mraniță — vițe de vie altoită. Curînd din căciulile de țărînă au ieșit la soare mai întîi două frunzișoare. Mai apoi corzile firave și-au încolăcit brațele subțiri pe sîrmele spalierilor și pe terase a apărut via cea tînără. Grijulii, oamenii au stropit-o, au prășit-o și toamna au culcat-o în strat cald de pămînt să nu degere.

Acum via e pe rod. Din ea Constantin Vasilică, șeful brigăzii I-a, a scos peste plan 25.000 kg de struguri. Pe terasele săpate în țelina Conțeascăi au crescut struguri aurii, roșii ca rubinul, ori brumării ca pruna coaptă. Cei doi făurari de nectar, inginerul Bahrim și brigadierul Vasilică au fost premiați.

De curînd, în cadrul unei adunări ce s-a ținut în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului, Constantin Vasilică s-a angajat ca anul acesta să execute în vii numai lucrări de bună calitate, să dea peste plan 400 kg struguri la hectar, 5 kg de fructe de fiecare pom roditor din toată livada 50 de hectare și să facă economii de 200 lei la hectarul de vie pe rod.

I. TERBESCU

Lumina cărții și culturii a pătruns în toate cătunele

...6.000 de analfabeți a primit drept moștenire raionul Baia de Aramă de la fostul regim de tristă amintire ; numeroase sate fără școli, ne mai vorbind de biblioteci, cămine culturale sau alte lăcașuri de cultură. Așa a fost în vremurile trecute. În anii noștri însă, lumina științei de carte, a culturii, a pătruns tot mai mult în cătunele raionului : a fost lichidat analfabetismul, s-au construit numeroase școli, cămine culturale etc. În raionul Baia de Aramă există astăzi o școală medie, o școală agricolă, 22 de școli de 7 ani, 65 de școli de 4 ani și 22 de grădinițe sezoniere. De asemenea, în raion funcționează 70 de cămine culturale, multe dintre ele fiind construite în ultimii 4—5 ani, ca, de pildă, cele din comunele Roșiuța, Tismana etc., peste 40 de biblioteci sătești, fiecare cu mii de volume, 5 cinematografe sătești și altele.

În raionul Baia de Aramă sînt în construcție alte 8 școli de 4 ani, 11 școli de 8 ani, o școală medie, precum și 4 noi cămine culturale.

Toate aceste minunate înfăptuiri, adevărate focare de cultură, realizate în anii de regim democrat-popular, sînt mîndrii ale oamenilor muncii din raionul Baia de Aramă, realizări pentru care ei cu toții aduc mulțumiri din inimă partidului, acum cînd îi sărbătorim a 40-a aniversare.

Își electrifică comuna

Comuna Letca din raionul Dej, a cunoscut în ultimii ani multe și frumoase transformări, toate în folosul țăranilor muncitori. A fost construit astfel un dispensar medical, o casă de nașteri, un cămin cultural, un magazin universal, o moară sistematică și altele. Nu de mult, țăranii muncitori din Letca s-au angajat ca în întîmpinarea aniversării partidului nostru, să realizeze prin muncă voluntară electrificarea comunei. Și astfel, angajamentul lor a început să se înfăptuiască. Ei au transportat și plantat peste 130 de stîlpi, executînd totodată și alte lucrări care vor face posibilă, în scurtă vreme, aducerea curentului electric și în comuna lor.

★

Și locuitorii comunei Bistra, raionul Cîmpeni, lucrează cu entuziasm în aceste zile la extinderea rețelei de radioficare în satele Ciuldești și Hodișești. Pînă zilele trecute au și fost terminate lucrările pe o distanță de aproape 4 kilometri. O dată cu aceste lucrări se execută și instalarea difuzoarelor.

Viața de ieri și de azi a lui Alexandru Kelemen

Satul Curteni din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a cunoscut și el transformările petrecute ca pretutindeni, în anii regimului democrat-popular. Mai întîi satul e colectivizat în întregime. Gospodăria agricolă colectivă, multilateral dezvoltată, are în proprietatea obștească sute de bovine, porcine, ovine, un fond de bază în jurul a 2.000.000 lei etc. Cele aproape două sute de case din cărămidă, construite în ultimii cinci-șase ani, sutele de aparate de radio, de biciclete, cele cîteva zeci de motociclete, sutele de garnituri de mobilă nouă ; toate sînt mărturii emoționante ale traiului îmbelșugat al colectiviștilor.

Curteniul era cunoscut și în trecut, în acele vremuri de tristă amintire. I se dusese satului faima pe toată valea Mureșului pentru sărăcia și mizeria în care trăiau oamenii, datorită exploatării moșierilor și a chiaburilor. Pe atunci satului i se mai spunea și „satul cu bordeie", pentru că cei mai mulți țărani își duceau viața de la o zi la alta în case de pămînt, acoperite cu paie sau coceni. O astfel de viață a dus în acele vremuri întunecate și familia lui Alexandru Kelemen. Despre lipsurile și nevoile în care s-a zbătut în trecut această familie, mi-a povestit, stînd la sfat în casa lor, înșuși cei care au trăit-o. Erau de față cu toții. Și baci Alexandru, și nana Maria, soția lui, și Gheorghe — feciorul.

— Dacă ar fi să vă povestim, spunea baci Alexandru, toate prin cîte am trecut și ce-am pătimit atunci, cînd la cîrma țării erau moșierii și bancherii, ne-ar trebui zile de stat la sfat. Pînă la reforma agrară din 1945 n-am avut pămînt. Eram obligat să slugăresc pe la bogătanii din sat. Munceam din noapte-n noapte, iar răsplată : o traistă de mălai, un pumn de boabe pentru o amărîtă de fiertură. Asta era din primăvară, pînă în toamnă, cînd se putea lucra în cîmp. La căderea iernii, cu toporul și capra de tăiat lemne în spinare luam drumul către orașul Tg. Mureș. Cutreieram toată ziua străzile orașului în căutare de lucru. Rar, foarte rar, reușeam să găsesc cîteva buturugi de spart pentru un colțuc uscat de pîine sau cîțiva lei. Mă întorceam noaptea tîrziu în sat cu traista și buzunarele tot goale, unde mă aștepta familia cu speranța că în ziua aceea poate, poate mi-a ieșit „norocul" în cale. Dar ca și alte ori „norocul" mă ocolea. Într-o iarnă însă, flămînd și sleit de puteri, pe cînd tăiam lemne la un bogătan, nenorocirea a făcut ca toporul să-mi scape în mîna stîngă și să-mi retez cîteva degete. De-acum greul și necazurile s-au abătut și mai avan în casa mea. (Vorba vine de casă. Kelemen și familia lui trăiau într-un bordei de pămînt acoperit cu paie). După această întîmplare nici un bogătan n-a mai vrut să angajeze pentru muncă un ciung. De-acum singurul „mijloc" de existență al meu, era cerșetoria. Ce cîștiga Maria, nevastă-mea ca servitoare la un chiabur din sat, ajungea doar să-i înșelăm foamea copilului nostru care venise pe lume...

Asta a fost viața mea și a familiei mele în trecut. Despre cea de acum, poftim, uitați-vă și vedeți și dumneavoastră cum trăim, mai spuse baci Alexandru, desfăcîndu-și larg mîinile arătîndu-mi belșugul și bunăstarea care sălășluiește în jurul familiei lui. Și am avut ce vedea. În casa nouă, din cărămidă, construită cu trei-patru ani în urmă, camerele sînt frumos mobilate. Șifonierele sînt pline cu lucruri de îmbrăcăminte, iar hambarele și cămara, doldora de bucate. Da, în zilele noastre, familia lui Kelemen trăiește din belșug. Gospodăria colectivă a schimbat din temelii viața lui baci Alexandru și a familiei. Comuniștii, organizația de partid, din rîndurile cărora și el face parte, l-au călăuzit pe un drum nou, luminos. Și pentru toate astea, atunci cînd stai de vorbă cu baci Alexandru, el nu uită să aducă mulțumiri din inimă partidului, pentru viața frumoasă și fericită pe care o trăiește ca membru al gospodăriei colective.

GH. BACIU

Casa colectivistului Drăghici Dumitru din comuna Nazna, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, construită cu banii cîștigați în gospodăria colectivă

522 săli de clasă

În ultimii ani, în satele regiunii Iași au fost construite prin contribuție și muncă voluntară zeci și zeci de școli, numeroase cămine culturale, cinematografe sătești etc. Numai anul trecut, de pildă, au fost date în folosință 86 de școli cu 316 săli de clasă. Pentru acest an, au fost stabilite în adunările populare să se construiască în regiune alte 522 de noi săli de clasă.

Cu mult elan se lucrează în aceste zile la construcția noilor școli. Rezultate frumoase au fost obținute pînă acum în comunele Mogoșești, Comarna, Popricani, Țibănești, Scheia și altele.

Vie activitate culturală la Smîrdioasa

Repertoriul brigăzii artistice de agitație a căminului cultural „Nicolae Bălcescu" din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, s-a îmbogățit zilele acestea cu un nou spectacol muzical intitulat „Partid iubit, părinte drag". Spectacolul este dedicat aniversării partidului nostru.

Acest spectacol în două acte, creat de colectivul de creație de pe lîngă căminul cultural cuprinde scenete, cuplete, monologuri, recitări etc. Ele oglindesc aspecte din lupta și viața partidului nostru de la înființare și pînă acum, precum și aspecte ale frumoaselor realizări din raionul Zimnicea și în mod deosebit din comuna Smîrdioasa ca de pildă : electrificarea și radioficarea comunei, magazinul universal construit aici, dispensarul uman și veterinar, belșugul din gospodăria colectivă etc.

În interpretarea spectacolului își dau concursul cei mai talentați tineri colectiviști ca : Damian Gomojnicu, Vasilica Tecșor, Florița Zamfir, Florin Mustață, Tica Spătaru, Marioara Iancovici și alții.

Spectacolul se bucură de mult succes în fața spectatorilor colectiviști.

IONEL TRIFU
profesor

PĂMÎNTURI NOI

Fragment din romanul „DESTIN" de Aurel Mihale

Romanul „Destin" de Aurel Mihale, apărut în Editura Tineretului, din care reproducem fragmentul de față, prezintă eroismul muncii desfășurate de către lucrătorii unei gospodării agricole de stat, în frunte cu membrii de partid, pentru transformarea unor locuri mlăștinoase din balta Dunării, acoperite în mare parte cu trestii și stufăriș, într-o grădină înfloritoare, într-o mare unitate agricolă socialistă.

„...Venise apoi și inginerul, cu un vraf de hîrtii sub braț; intrară cu toții în colibă, aplecîndu-se. Mecanicul aprinse luminarea și o lipi de fundul unei străchini întoarsă cu gura în jos. Se așezară pe pătura întinsă peste rogoz, bătuți în față de lumină. Ședința fu deschisă de Ciurea, care era cel mai în vîrstă dintre ei. La început au hotărît ordinea de zi, fără discuții prea însemnate. Urma să se constituie, mai întîi, grupul mixt de partid și să se aleagă secretarul; apoi, să se hotărască măsurile ce trebuiau luate pentru aplicarea imediată a planului de dezvoltare a gospodăriei.

Potrivit obiceiului, prezentară pe rînd carnetele de partid. Badea scoase un portofel de piele, ros și ponosit, înegrit de unsoare, cusut de el pe la colțuri. Îl desfăcu și trase dinăuntru un carnet roșu, pe care-l desfăcu sub ochii celorlalți doi... Ciurea trase din sîn, de sub cămașa de in, o legătură pe care o desfăcu cu grijă, pe pătură. O viață întreagă își păstrase astfel amărîta de simbrie pe care i-o dădea Frangopol. Întîrzie un timp, pînă ce degetele-i mari și groase, ciolănoase, reușiră să deschidă carnetul. Privirile tînărului inginer sclipiră iar.

Veni apoi și rîndul său. Carnetul lui era înfășurat într-o foiță subțire și aspră de hîrtie transparentă. Desfăcu hîrtia încet, lungind așteptarea mecanicului și a fostului argat. Cînd ceilalți doi îi luară carnetul în mîinile lor aspre și grele, roase de muncă, și-și opriră privirile pe scrisul filelor, Vlad tresări. Parcă țineau în palmele lor însăși inima lui.

Fostul argat silabisi încet:

— U-ni-u-nea Ti-ne-re-tu-lui Mun-ci-tor... Vlad Oprișa... in-gi-ner a-gro-nom...

Ciurea mai răsuci o dată carnetul și-l întinse și mecanicului.

— E-n regulă, zîmbi el, mai apoi, să trecem mai departe... Aveți cuvîntul !

— Tovarăși — începu mecanicul, solemn, privindu-i drept în față — dorința noastră cea mai arzătoare se împlinește astăzi. Gospodăria va avea organizația ei de partid, care va trebui s-o scoată din amorțeală și s-o împingă înainte... Sîntem puțini numai trei oameni, dar e de-ajuns ca inima gospodăriei noastre să bată aici... Să facem ca această inimă să bată cît mai curînd și mai înflăcărat pentru cauza partidului... Ea trebuie să trezească toate celelalte inimi ale oamenilor de aici... să le trezească la viață și la luptă !... O mare bogăție se irosește sub ochii noștri și oamenii lîncezesc... pe unii i-a cuprins neputința și îndoiala... Să-i trezim... Să punem în fața lor icoana vieții mai bune pe care vrem să o clădim și să luptăm ca să facem ceva din balta asta... Există un plan... să dăm viață acestui plan !

Mecanicul se întrerupse cîteva clipe. În bătaia lumînării, zări fața tînărului inginer, privirile lui pline de zîmbet. Se înfioră, însă, cînd se întoarse spre Ciurea. Fostul argat îl asculta întunecat la chip, de parcă ar fi spus: „Bine, bine, știm asta... treci mai departe !".

— De îndoiala asta suferă și tovarășul Ciurea, urmă mecanicul. Cînd e vorba de planul gospodăriei, zice că „să vedem cu ochii"... că „pe hîrtie poți să scrii multe gogoși...".

— Da, să vedem — sări Ciurea — că de cînd ai venit, îmi porți capul numai la ce-o să fie !

— Eu nu-ți port capul la gogoși, tovarășe Ciurea. Dar așa trebuie să fie... Mă gîndesc că nu mai putem aștepta... că trebuie să dăm suflet planului acesta despre care spui că visez prea mult și pe care inginerul Codin îl ține închis în casa de bani... Da, visez, recunoscu mecanicul, stingherit...

— Visează, da să și facem ceva ! se domoli Ciurea... Ce, parcă eu nu vreau să fie mai bine, mai frumos ca la boieri... balta să dea mai mult ?... Da'și anul trecut tot așa ziceam !

— Acum se schimbă situația, murmură Badea. Avem organizație și o să fie altfel.

— Bine, bine... numai să nu vorbim degeaba !

— Păi, frate Ciurea, d-aia ne-am adunat acum... să facem !

— Numai de-am începe odată ! se întunecă Ciurea.

Mecanicul clătină capul îngîndurat. Apoi continuă, întors spre Vlad:

— Numai o vorbă vreau să spun și despre tovarășul inginer... Ciurea tuși cu subînțeles. Badea însă izbucni: Lasă, frate că-i utemist și știe cum să ia o vorbă și mai așa... Tovarășul inginer venise pe picior de plecare... Partidul îl trimisese ca utemist, aicea... dumnealui însă a venit, s-a uitat, și-a luat cufărul, și hai... e greu la voi ! Și-a spus... la revedere, și fuga la gară ! Păi...

— Bine, bine !... îl întrerupse Ciurea, încruntîndu-se.

După mecanic, vorbi Vlad. El trecu de-a dreptul la discutarea planului gospodăriei, și spuse de la început că „e prost".

— Cum adică, prost ?! sări mecanicul, nedumerit, surprins.

Vlad întinse mîna, luă dosarul cu planurile din fața mecanicului și-l deschise pe genunchi. Trage din el o schiță și dădu s-o desfacă. Ciurea, însă, îi apucă repede mîna și-l opri :

— Stai, tovarășe inginer... o să ajungem acum la plan. Apoi se întoarse spre mecanic și-și clătină capul, minunîndu-se. Parcă spunea: „Vezi, asta era povestea cu toată iscoada lui din baltă"... Să terminăm cu primul punct, continuă fostul argat... Uite, eu zic să fie secretar Badea !

Încuviință asta și tînărul inginer și mecanicul preluă conducerea ședinței cu emoție și teamă. El răspundea acum de inima gospodăriei !... Dezlipi cu stîngăcie luminarea de pe fundul străchinii și o ridică la înălțimea capetelor celorlalți. Împinse strachina mai la o parte, netezi pătura și făcu semn lui Vlad :

— Desfă planul, tovarășe inginer !

Vlad desfășură hîrtia, încet, cu mîinile tremurînde. Din glasul mecanicului înțelesese că nu-i va fi ușor să-i convingă că concepția planului era greșită. Încercă să vorbească, dar vorba-i fu sugrumată de nodul ce i se ridicase în gît... Se aplecară apoi, cu toții, asupra hîrtiei împînzită de linii și semne, cu frunțile la o palmă numai de flacăra lumînării.

— Și acum, să spui de ce nu e bun planul, tovarășe inginer ! începu mecanicul supărat, apăsînd hîrtia cu dosul palmei... Că duhnește balta de pește și planul prevede să-l scoatem ?... Că trebuie să facem ferme de păsări, de vaci de lapte, crescătorii moderne de porci ?... că trebuie să ne gîndim și la folosirea pădurilor astea de stuf ?... D-aia nu e bun?... Spune !

. . . .

— E gîndit prost, d-aia nu e bun ! începu Vlad. Prevede mult prea puțin față de ceea ce se poate face aici... față de ceea ce poate da balta asta !

— Bine, bine, mormăi Ciurea... Să vedem !

— Cunoașteți balta mai bine ca mine, continuă Vlad. Nici nu se putea întocmi un plan mai înapoiat pentru exploatarea ei, decît ăsta ! Planul nesocotește cele 10.000 de hectare de pămînt, lăsate în voia apelor și a sălbăticiei...

— Dar, ia închipuiți-vă... tovarăși — răsună limpede glasul lui Vlad — închipuiți-vă că balta asta ar putea fi acoperită de nesfîrșite lanuri!

Pentru o clipă, inginerul tăcu. În colibă se așeză dintr-o dată o liniște grea. Ciurea rămase cu bărbia în palmă, parcă lipsit de gînduri. Fața mecanicului, însă, se lumina treptat... privirile-i căpătau o strălucire neașteptată... mîna în care ținea lumînarea porni să-i tremure ușor, de nerăbdare...

— Ia spune, tovarășe inginer, ceru el... Spune așa cum crezi dumneata că trebuie să fie... să vedem...

. . . .

— Vom avea mii de hectare de pămînturi noi, șoptea Vlad...

Apoi, le aducea în față imaginea bălții desțelenite, învălurate ca marea în bătaia vîntului... a turmelor nesfîrșite care vor paște pe malurile privalurilor și pe întinsul pășunilor bogate... a miilor de oameni care vor lucra aici și vor face din balta aceasta, într-adevăr, o grădină...

Într-un timp, lumînarea sfîrîi în mîna mecanicului și în colibă năvăli întunericul. Tînărul inginer vorbi însă mai departe, nestingherit, cuprins ca de o patimă ce-i înflăcăra acest vis.

Tîrziu, cînd liniștea se așeză din nou în colibă, mecanicul reluă conducerea ședinței, de care de mult uitase.

— Tovarășe inginer — întrebă el, cu glasul stins, cînd puteți avea gata noul plan ?

— În zece zile, murmură Vlad.

Rogozul foșni sub ei, înăbușit. Pe întuneric, mecanicul strînse sul hîrtia vechiului plan și-o dădu la o parte. Apoi începu să murmure „Internaționala". Cînd cîntecul crescu, străbătu pereții colibei și se răspîndi în jur, pînă departe, peste întinderile acoperite de întuneric ale bălții, unde nu ajungea decît ca un ecou... Dădea de știre însă, împrejurimilor sălbatice și nopții de cleștar, că în clipa acea, în coliba mecanicului se născuse o nouă forță.

Era forța care trebuia să poarte oamenii pe calea unei mărețe și neasemuit de frumoase bătălii.

PE SCURT

● Elevii școlii de 7 ani din comuna Jucu, raionul Gherla, au întîmpinat ziua de 8 Mai cu succese însemnate la învățătură. De asemenea, ei au pregătit cu dragoste un program artistic închinat măreței aniversări. Spectacolul prezentat pe scena căminului cultural a fost aplaudat de cîteva sute de spectatori.

POP ORTANȚA și FECIOR ANA
eleve

● În întreg raionul Lehliu, întîmpinarea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului, cunoaște un minunat cadru sărbătoresc. Astfel, sute de colectiviști din comunele Dor Mărunt, Înfrățirea, Rainic, Pelinu, Răzvani și altele au vizitat prin O.N.T. „Carpați" muzeul Doftana, orașele Sinaia, Predeal și Brașov.

În comunele raionului s-au desfășurat, de asemenea, o seamă de acțiuni cultural-educative. La Casa de cultură a avut loc expunerea : „Ce înseamnă să fii partidului oștean". În satele Dor Mărunt, Pelinu, Săpunari, Lăpușeanu și altele, tinerii colectiviști au prezentat montajul literar-artistic „Partid, tu inimă a țării".

Tinerii din comunele raionului Lehliu au mai organizat seri literare cu tema : „Figuri de comuniști din literatura noastră". La toate aceste manifestări au participat mii de colectiviști tineri și vîrstnici.

CONSTANTIN D. NICOLAE
colectivist

Jucăriile — bucuria copiilor. În fotografie, copii colectiviștilor din Dragalina, regiunea București, la grădinița gospodăriei.

Din Uniunea Sovietică

Centrul științific pentru problemele agriculturii din Siberia de Sud

Agricultorii și crescătorii de vite din regiunea Siberiei de Sud au început încă de mult să aibă legături trainice cu instituțiile științifice — cu nenumăratele stațiuni experimentale agricole și punctele rețelei de stat pentru încercarea soiurilor, cu punctele de sprijin ale Institutelor Academiei Unionale agricole „V. I. Lenin". Bunăoară, cine de aici nu cunoaște activitatea celui mai vechi Institut agricol din Siberia, care se află la Omsk?

Institutul acesta desfășoară o largă activitate în domeniul creării de noi soiuri la culturile agricole, fiind renumit, în special, pentru soiurile sale de grîu. Nouă soiuri de grîu de primăvară create de Institutul siberian ocupă aproape o treime din suprafața totală cultivată cu semințe de soi din această cultură în U.R.S.S.

Cele mai mari suprafețe sînt însămînțate deocamdată cu soiul de grîu Milturum 321. Acest soi este foarte productiv și dă semințe care se disting prin însușiri de panificație și morărit superioare. El suportă foarte bine seceta timpurie de vară tipică pentru stepa Siberiei și dă recolte acceptabile chiar și în cei mai secetoși ani. Dar în Siberia se întîmplă să fie unii ani cu primăvară prelungită, răcoroasă și cu vară umedă. Și atunci soiul acesta îl trădează pe agricultorul siberian; chiar semănat de timpuriu el întîrzie să se coacă, cade și este atacat cu ușurință de rugină. Amelioratorul I. Semcenko a încrucișat Milturum 321 cu un alt soi care nu suportă seceta dar care se dezvoltă bine în anii umezi și anume cu soiul adus din altă regiune — grîul Kitcener. Ca urmare a acestei încrucișări amelioratorul a obținut un număr mare de familii de grîu, a selecționat un șir lung de ani, a semănat mereu și din nou a selecționat cele mai bune plante.

În cele din urmă uriașa muncă pe care a depus-o a fost încununată de succes. A fost obținut un nou soi de grîu, Milturum 553. Acesta a moștenit toate calitățile pozitive de la Milturum 321, dar are totodată și paiul mai rezistent și nu e sensibil de loc la rugină. Și apoi și perioada de vegetație a soiului obținut e mai scurtă. Acest soi este semănat pe milioane de hectare în vestul, estul și chiar și în nordul Siberiei, precum și în Kazahstan.

Dintr-un spic remarcat printre grînele țărănești locale cercetătorii au obținut un soi dintre cele mai valoroase numit Albidum 3.700. Acesta este productiv, rezistent la cădere și aproape nu este de loc atacat de tăciunele zburător, fapt pentru care se cultivă pe suprafețe întinse. Foarte recent a mai fost creat încă un soi de grîu și mai precoce, grîul Omsk 2078. Acum amelioratorii au început să lucreze cu cele mai prețioase forme de grîne ramificate și de hibrizi grîu-pir considerînd că prin aceasta se deschide calea spre continua mărire a producției și a îmbunătățirii calității grîului siberian.

Concomitent, Institutul lucrează la crearea unor noi soiuri de floarea-soarelui, cartofi, plante furajere și alte culturi. Institutul a dat în total producției agricole 130 de soiuri.

Multe realizări valoroase a obținut Institutul și în domeniul agrotehnicii. Înaintea semănatului de primăvară, colhozurile și sovhozurile folosesc o metodă simplă dar foarte eficace și anume tratarea semințelor cu aer cald. După acest tratament semințele au o germinație mai bună, dau plantule mai viabile, mai rezistente la condițiile nefavorabile. Metoda aceasta a fost recomandată de academicianul T. Lîsenko. Pe baza lucrărilor sale s-a putut introduce în practica producerii de semințe elită o inovație interesantă. Este vorba de însămînțarea sub iarnă a grîului de primăvară. Aceste însămînțări contribuie la așa zisa reînnoire a soiurilor care duce la mărirea viabilității, la îmbunătățirea calităților de soi ale semințelor. Prin această metodă se favorizează de asemenea, distrugerea sporilor tăciunelui zburător.

Cînd pe întinsul întregii țări a început să se desfășoare valorificarea în masă a pămînturilor înțelenite și virgine, colectivul Institutului a recomandat producției epocile și metodele cele mai indicate pentru ararea acestor pămînturi.

După aratul pămînturilor înțelenite și virgine, în Siberia au rămas suprafețe mici de pășuni naturale; în schimb acum animalele au început să primească în hrană mai multe reziduuri agricole, precum și plante furajere mai variate care sînt semănate pe terenurile valorificate. A apărut pe întinderile nesfîrșite ale Siberiei „regele cîmpiilor": porumbul. El constituie principala hrană pentru vite. Deocamdată se seamănă soiurile de porumb tardive introduse aici din regiunile sudice. Acestea dau multă masă verde, uneori și știuleți cu bobul ajuns la coacerea în lapte. De obicei bobul nu ajunge în această regiune la coacerea în pîrgă. Oamenii se grăbesc să strîngă recolta înainte de venirea înghețurilor de toamnă. Este adevărat că în Siberia există și soiuri locale de porumb. Ele sînt precoci, dau știuleți cu bobul copt, dar au talia joasă și sînt puțin productive. Cercetătorii Institutului le încrucișează cu cele mai productive soiuri originale din sud. Un rezultat deosebit de bun s-a obținut din încrucișarea porumbului din soiul „Zaharnaia rannia zolotaia" cu unul din hibrizi. Acest nou soi a fost denumit „Omsk-2". El dă o recoltă de boabe coapte ne mai întîlnită în Siberia. În prezent el se înmulțește într-un ritm rapid în sovhozul producător de semințe elită, — „Ermak" organizat de curînd.

Cercetătorii au propus un loc bun pentru porumb în asolament: ogorul negru, bine îngrășat și unde semănatul porumbului să se facă în cuiburi așezate în pătrat. Semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat dă posibilitatea lucrării solului repetat în ambele direcții și ca urmare se curăță cîmpul de buruieni și se păstrează apa în sol. În anul următor grîul cultivat după porumb dă o recoltă deosebit de mare, cu atît mai mult cu cît cuîsele formate din tulpinile de porumb rețin foarte bine zăpada. Trebuie să menționăm că în Siberia sînt ani cînd nici primăvara nici în cursul verii nu cad ploi și toată recolta trebuie să se bazeze pe apa acumulată în sol în timpul toamnei și iernii.

Niciodată în trecut Siberia nu a dispus de posibilități atît de mari pentru dezvoltarea creșterii vitelor ca în prezent. Și creșterea vitelor se dezvoltă rapid. Dezvoltarea unilaterală, adică cultivarea numai a cerealelor pe toată suprafața gospodăriilor așezate pe pămînturile înțelenite a fost abandonată. Îmbinarea rațională a agriculturii cu creșterea vitelor dă putința să fie mult mai bine folosite resursele solului gospodăriilor și înlesnește scăderea prețului de cost al producției.

De aceea a fost foarte firească unirea — făcută acum cîțiva ani — a Institutului (care pe atunci se numea Institutul de cereale) cu Stațiunea experimentală zootehnică aflată nu departe de Institut. Unindu-și forțele cercetătorii au căpătat posibilitatea să rezolve mai repede problemele legate de dezvoltarea complexă a agriculturii. În centrul atenției colaboratorilor științifici, se află în prezent problema repartizării raționale a diverselor ramuri pe zone, a specializării raioanelor și gospodăriilor pentru producerea celor mai convenabile produse în condițiile respective, precum și intensificarea ajutorului economic acordat colhozurilor și sovhozurilor pentru creșterea rentabilității. Agricultura din Siberia devine pe zi ce trece tot mai intensivă. În momentul de față Siberia și Kazahstanul de nord dau țării cerealele cele mai ieftine. Nu mai este mult pînă cînd în aceste locuri vor fi produse și cele mai ieftine produse animaliere.

Cercetătorii Institutului își fixează pentru viitor noi planuri pentru valorificarea bogățiilor Siberiei.

Agr. B. TULUNIN

Pentru pace în Laos

De luni de zile în Laos se desfășoară un război civil dezlănțuit de clica generalului rebel Fumi Nosavan, susținut de cercurile imperialiste americane. Rebelii și stăpînii lor credeau că vor izbuti să înfrîngă rapid rezistența forțelor patriotice și să îngenunche din nou poporul laoțian. Dar s-au înșelat. Toți patrioții, întregul popor laoțian, s-au ridicat la lupta pentru apărarea libertății și independenței țării lor. Trupele guvernului legal, în strînsă colaborare cu forțele armate Neo Lao Haksat, au luptat cu eroism și au dejucat planurile agresorilor. Dușmanii au suferit înfrîngeri grele. Opinia publică mondială a urmărit cu vigilență evenimentele din Laos și a luat atitudine hotărîtă împotriva acțiunilor cercurilor imperialiste și ale clicii care îndeplinește poruncile lor.

Răspunzînd dorinței poporului laoțian și a opiniei publice mondiale ca problemele Laosului să fie rezolvate pe cale pașnică, guvernul sovietic și guvernul Marii Britanii — cei doi președinți ai Conferinței de la Geneva din 1954 pentru Indochina — au adresat mesaje cu privire la încetarea focului în Laos și la convocarea în orașul Geneva a unei conferințe internaționale care să dezbată situația din această țară. Poporul și guvernul legal al Laosului, condus de prințul Suvanna Fumma, au sprijinit și sprijină apelul lansat de cele două guverne. Guvernul legal și Partidul Neo Lao Haksat s-au arătat gata să înceapă tratative cu rebelii pentru încetarea focului și alcătuirea unui guvern de coaliție. Și de această dată clica lui Fumi Nosavan-Boun-Oum, încurajată de S.U.A., a încercat să zădărnicească stabilirea păcii în Laos. În loc să-și trimită reprezentanții pentru a duce tratative, rebelii au întreprins noi operațiuni militare. În același timp, cercurile imperialiste americane au început să-și zăngăne și mai fățiș armele. Presa a relatat în aceste zile despre o serie de pregătiri ale S.U.A. și ale acoliților lor din blocul S.E.A.T.O. în vederea unei intervenții directe în Laos.

Dar planurile rebelilor și ale patronilor lor americani au fost din nou dejucate. În dorința de a pune capăt războiului, guvernul legal a dat ordin forțelor patriotice ca începînd de la 3 mai 1961 să înceteze operațiunile militare. Într-o declarație a lui Suvanna Fumma, primul ministru al guvernului legal al Laosului, transmisă miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S. și Marii Britanii, se spune că cu toate că grupul Fumi Nosavan-Boun-Oum nu a răspuns la apelul guvernului legal cu privire la trimiterea delegaților săi la Na-Mon sau în orice alt punct situat între liniile înaintate ale celor două părți în regiunea Hin Hop, trupele guvernului legal și forțele armate Neo Lao Haksat au primit ordinul de a înceta operațiunile militare. Aceasta pentru a „crea condiții favorabile în vederea unei întîlniri între părțile interesate din Laos și a obține încetarea reală a focului înainte de deschiderea conferinței internaționale, convocată pentru ziua de 12 mai".

Concomitent, se spune în declarația lui Suvanna Fumma, cer ca trupele grupului din Savannaket să înceteze focul, să oprească toate acțiunile ofensive și bombardamentele, rămînînd pe pozițiile pe care le-au ocupat la data sus-menționată și să se abțină de la continuarea oricăror operațiuni. În caz contrar, se arată în declarație, ele vor pune trupele guvernului legal și pe cele ale Neo Lao Haksat în fața necesității de a începe operațiuni militare în scop de apărare legitimă.

În același timp, după cum a anunțat postul de radio „Vocea Laosului", prințul Suvanna Fumma a propus tuturor părților interesate din Laos, ca în urma discutării condițiilor de încetare a focului să se înceapă imediat tratative în problemele de politică internă și, în primul rînd, să se discute problema formării unui guvern de coaliție și problema reprezentării Laosului la conferința internațională care se deschide la 12 mai la Geneva. În acest scop, Suvanna Fumma a propus partidului Neo Lao Haksat și grupului lui Boun-Oum să trimită în localitatea Na Mon în ziua de 5 mai, la amiază, reprezentanții împuterniciți pentru a participa la o consfătuire tripartită.

Rămîne de văzut dacă rebelii vor răspunde eforturilor și propunerilor înțelepte făcute de forțele patriotice în scopul stabilirii unei păci drepte în Laos. Poporul laoțian privește cu vigilență manevrele dușmanilor păcii care să împiedice reglementarea pașnică a problemelor privind pe Laos. El este convins că, cu sprijinul opiniei publice mondiale, și în primul rînd cu ajutorul dezinteresat al țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, va izbuti să dejoace planurile clicii trădătoare și ale stăpînilor săi din S.U.A. El vrea ca tratativele să-i aducă într-adevăr o pace dreaptă și trainică.

Concursul cultural — sportiv al tineretului

De aproape 20 de zile, tineri și tinere din toate colțurile țării au luat startul într-o nouă competiție de mase. Este vorba de „Concursul cultural-sportiv al tineretului" organizat de C.C. al U.T.M. și U.C.F.S., în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului, și a zilei de 23 August.

Întrecerile din cadrul acestei competiții de mase de mare amploare vor constitui un prilej de intensificare a activității cultural-artistice și sportive a tineretului, de antrenare și mobilizare a maselor de tineri în cadrul formațiilor artistice, de învățare a cît mai multe poezii și cîntece despre partid, de îmbogățire și lărgire a repertoriilor tuturor formațiilor existente cît și de constituire de noi formații artistice. De asemenea, concursul trebuie să asigure participarea maselor largi de tineri într-o activitate sportivă continuă și organizată, să contribuie la îmbunătățirea actualului sistem competițional și la trecerea normelor complexului sportiv G.M.A., precum și la constituirea de noi asociații sportive și atragerea unui număr cît mai mare de tineri în U.C.F.S.

Concursul se va desfășura în 3 etape, respectiv etapa I pe instituții, asociații sportive și pe comune va avea loc între 16 aprilie și 31 mai, apoi etapa a II-a pe centre de comune și interasociații sportive, între 1 iunie și 6 august, și etapa finală pe raioane, între 19 și 24 august.

Acțiunile cultural-artistice din cadrul „Concursului cultural-sportiv al tineretului" se vor organiza cu participarea următoarelor formații: cor, teatru, brigăzi artistice de agitație, dansuri populare, fanfare și orchestre de toate genurile, soliști instrumentiști, vocali, recitatori, iar întrecerile sportive se vor organiza la disciplinele: atletism, gimnastică, volei, tir, trîntă, ciclism, popice, fotbal, oină. Comisiile de organizare a Concursului pot include și alte discipline sportive, ținînd seama de specificul și posibilitățile existente.

Între 1 și 7 mai, în cadrul concursului se vor organiza anumite competiții pe zile ca: ziua cîntecului, ziua dansului, ziua sportului, ziua fetelor etc. De asemenea, în zilele de 6, 7 și 8 mai vor avea loc în diferite orașe și comune, festivaluri cultural-sportive, în cinstea aniversării partidului, la care își vor da concursul cele mai bune echipe artistice și sportive.

★

La concursurile sportive pot participa toți tinerii de la etatea de 14 ani care n-au clasificare sportivă. Întrecerile sportive se vor desfășura după regulamentul ramurii respective, folosindu-se și regulamentul Spartachiadei de vară. La toate etapele se vor organiza jocuri și întreceri cu caracter recreativ și atractiv.

Competiții sportive de masă la sate

În aceste zile, pe terenurile de sport din comunele și satele noastre numeroși tineri și tinere participă cu entuziasm la competițiile și concursurile sportive, organizate într-un cadru festiv, în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului. Peste tot au loc pasionante întreceri la volei, atletism, fotbal, oină, trîntă, călărie, ciclism, tir, popice etc. Iată cîteva aspecte și rezultate de la o serie de competiții sportive populare.

Pasionante întreceri sportive au avut loc zilele trecute și în comuna Jegălia, raionul Fetești, la care au concurat sportivi și sportive din comunele Perișoru, Ștefan cel Mare, Jegălia. Aici s-au desfășurat concursuri de trîntă, gimnastică, haltere, tenis de masă și șah.

Spectatorii prezenți în număr mare, au apreciat frumosul program de gimnastică prezentat de echipa feminină din comuna Perișoru și de echipa masculină din comuna Ștefan cel Mare. Cu mult interes au fost urmărite și întrecerile de trîntă, la care s-au remarcat concurenții: **V. Filiuță, Gh. Voinea, D. Maftei** de la asociația sportivă Tractorul-G.A.S. Jegălia, ca și întrecerile la haltere unde cei mai buni s-au dovedit concurenții: **I. Vasile și T. Spînu** de la aceeași asociație sportivă.

★

De asemenea, în comunele Casimcea, Ghindărești din raionul Hîrșova, N. Bălcescu din raionul Negru Vodă, regiunea Dobrogea, s-au organizat o serie de competiții de volei, atletism, fotbal la care au participat numeroși concurenți. În comuna N. Bălcescu s-au organizat întreceri în cadrul crosului „Să întîmpinăm 1 Mai" ca și „Ștafeta cultural-sportivă" în cinstea aniversării partidului.

Asemenea concursuri sportive au loc în mai toate comunele din țară.

M. LERESCU

In Angola

A fost eliberată o regiune de aproape 500 km adîncime pe un front de 350 km

Sătul de asuprirea și jefuirea colonialiștilor portughezi, poporul angolez s-a ridicat la luptă pentru eliberarea națională. De cîteva luni de zile, forțele de eliberare dau grele lovituri înrobitorilor. Ele desfășoară lupta pe întreg ansamblul teritoriului țării și au eliberat pînă acum o regiune de aproape 500 Km adîncime pe un front de 350 Km. Unitățile portugheze sînt încercuite și nu pot fi aprovizionate decît pe calea aerului.

Autoritățile colonialiste portugheze, îngrijorate de amploarea luptei de eliberare a forțelor patriotice angoleze, cer mereu ajutor pentru reocuparea localităților controlate de forțele patriotice. Astfel, avioane portugheze parașutează arme și alimente unităților colonialiste încercuite. La 26 aprilie, o unitate de parașutiști lansată pentru reocuparea localității Mucaba, situată în nordul Angolei, a fost alungată de patrioții angolezi. Forțele patriotice se îndreaptă spre localitățile Quimbele, Dambo și Lucunga, în nordul țării.

Dictatorul de la Lisabona — Salazar — nu poate dormi liniștit, văzînd că se apropie ziua cînd dominația colonialistă în Angola va lua sfîrșit. De aceea, el a trimis în Angola pe ministrul portughez al teritoriilor de peste mări — Moreira — împreună cu reprezentanți ai forțelor armate portugheze, cu scopul de a intensifica represiunile împotriva răsculaților angolezi. La 2 mai, un pachebot portughez a debarcat 1.000 de soldați portughezi.

Dar cu toate că trupe portugheze sosesc neîntrerupt în Angola, colonialiștii sînt nevoiți să recunoască înrăutățirea situației lor în această țară pe care o jefuiesc de bogății, în această țară unde au intronat o cruntă asuprire. Angolezii dovedesc că știu să lupte pentru eliberarea națională, pentru apărarea bogățiilor țării lor: diamante, bitum, magneziu, cupru, aur — bogății pe care cotropitorii portughezi le jefuiesc din plin încă din secolul al XVIII-lea.

„Lupta noastră — a declarat la 2 mai Jose Glimore, președintele partidului „Uniunea populațiilor din Angola", la o conferință de presă organizată la Tunis — departe de a se slăbi, se intensifică tot mai mult". Jose Glimore a subliniat, de asemenea, că încă de pe acum se ia în considerație crearea unui guvern provizoriu angolez.

Lupta împotriva colonialiștilor portughezi, lupta dreaptă a angolezilor, va aduce eliberarea țării de sub jugul asupririi și jafului — de sub jugul colonial.

SCURTE STIRI

● **La 2 mai, poliția din Teheran a tras asupra participanților la o demonstrație a învățătorilor de la școlile de stat, care se adunaseră în fața clădirii parlamentului iranian. Cîțiva demonstranți au fost răniți. Aproximativ 4.000 de învățători au declarat grevă cerînd majorarea salariilor. În toate școlile de stat din capitala Iranului, cursurile au fost întrerupte.**

● Greva docherilor din portul Londra, începută acum o săptămînă, în scopul apărării drepturilor sindicale și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă, continuă. La greva celor 13.500 de docheri din portul Londra, au aderat încă 800 de muncitori portuari.

● **George Meany, președintele A.F.L.-C.I.O. din S.U.A., a arătat recent că dacă guvernul nu va lua măsuri hotărîte pentru stimularea economiei, Statele Unite ale Americii sînt amenințate de o nouă depresiune la sfîrșitul acestui an sau la începutul anului 1962. În următorii 5 ani — a spus Meany, va exista în acest caz un șomaj permanent care va cuprinde 10 la sută din numărul total al oamenilor muncii.**

● Zilele trecute, fosta colonie germană Tanganica, ce se află de la sfîrșitul primului război mondial sub mandat britanic, a intrat în perioada autoguvernării. Ca prim ministru a depus jurămîntul Julius Nyerese. Această perioadă precede proclamarea independenței fixată pentru 28 decembrie 1961.

● **Oamenii muncii din Grecia au întîmpinat ziua de 1 Mai cu puternice greve în apărarea drepturilor lor. La 1 Mai s-a desfășurat o grevă de 24 de ore a constructorilor, metalurgiștilor, muncitorilor din industria de pielărie și de la fabricile de cărămizi, a tipografilor și funcționarilor bancari.**

La Atena, Salonic și alte orașe au fost aduse mari detașamente de poliție, iar unitățile militare au fost puse în stare de alarmă. La Atena, Salonic și Pireu au avut loc ciocniri între poliție și muncitori.

Sere în mai multe etaje

Legumele și fructele vor putea fi cultivate fără sol și lumină solară în „fabricile de legume" ale căror proiecte au fost elaborate de colaboratorii Institutului de agrofizică din Leningrad. Este vorba de sere cu mai multe etaje în care solul este înlocuit cu pietriș, irigat periodic — cu ajutorul automatelor — cu o soluție nutritivă, iar lumina solară este înlocuită cu lumina electrică.

La baza proiectelor au fost puse experiențele efectuate timp de mulți ani de profesorul Boris Moșkov din Leningrad. Recoltele de roșii obținute de el pe pietriș irigat cu o soluție nutritivă și iluminat electric au atins 15—20 kg. pe metru pătrat. Roșiile s-au copt la 60 de zile după apariția plantelor tinere, iar fructele au conținut mai mult zahăr și vitamine decît cele cultivate în condiții obișnuite. Tot prin această metodă au fost cultivate și alte legume, precum și diferiți arbuști fructiferi.

Conform prevederilor „fabricile de legume" vor fi construite în regiunile din apropierea hidrocentralelor — surse de energie elctrică ieftină.

Se dezvoltă pomicultura în R. P. Bulgaria

Datorită atenției deosebite acordate de puterea populară dezvoltării pomiculturii, în R. P. Bulgaria există acum peste 130.000 ha. de livezi de pomi fructiferi — de două ori mai mult decît înainte de 1944. În afară de aceasta, s-au plantat milioane de pomi fructiferi de-a lungul șoselelor, drumurilor, liniilor de cale ferată și canalelor de irigație. Noi grădini se amenajează pe coline considerate cîndva ca neroditoare. Se extinde tot mai mult cultivarea pomilor fructiferi pitici, se plantează tot mai multe specii de pomi. Astfel, numeroase gospodării agricole cooperative de muncă din regiunile Sliven și Blagoevgrad, de pe litoralul Mării Negre și din alte regiuni au plantat grădini mari de piersici. Suprafața destinată acestor culturi a crescut în întreaga țară de peste 20 de ori față de anul 1944.

Aplicînd o agrotehnică nouă la cultivarea pomilor fructiferi, cooperatorii recoltează în fiecare an milioane de kilograme de fructe. Unele gospodării obțin recolte record — peste 100.000 kg. mere, cîte 80.000 kg. piersici la hectar.

In capitala Japoniei, Tokio, oamenii muncii manifestează pentru curmarea concedierilor, împotriva scumpetei și pentru stabilirea unui salariu minim garantat

Cine se aseamănă...

O veche zicală spune că „cine se aseamănă se adună". Trădătorii poporului congolez, agenți plătiți ai cercurilor imperialiste, se aseamănă foarte bine între ei. În privința fărădelegilor, Mobutu e frate bun cu Chombe și Kasavubu. Îi unește aceeași sete de bani, aceeași dorință nestăvilită de cîștiguri, aceeași ură față de tot ceea ce are mai scump poporul congolez. Pentru asta l-au ucis pe Patrice Lumumba și pe alți patrioți, au scos la mezat libertatea și independența poporului, pentru asta au fost și sînt în stare — așa cum s-a văzut în repetate rînduri — să-și vîndă țara cu bucata și cu toptanul.

Singura deosebire între slugile colonialiștilor din Congo constă în stăpînii pe care-i slujesc. Chombe e devotat trup și suflet cercurilor colonialiste din Belgia, cărora vrea să le păstreze cu orice preț bogățiile naturale ale provinciei Katanga, în timp ce Kasavubu și Mobutu au devenit oamenii de încredere ai monopolurilor americane care, prin intermediul lor, vor să jecmănească bogățiile întregii Republici Congo. Și cum interesele monopolurilor americane au intrat în conflict cu anumite interese ale monopolurilor belgiene, marionetele au început și ele să se agite. Ba s-au încăierat în toată legea. Și atunci, ca să facă... ordine, Mobutu l-a arestat pe Chombe.

Arestarea s-a produs zilele trecute la o „conferință" menită să ducă, chipurile, la crearea unei „confederații a statelor congoleze". Monopoliștii americani ar fi dorit ca în cadrul acestei așa-zise confederații să împingă pe primul plan pe Kasavubu, omul lor. Dar cercurile monopoliste belgiene au început să manevreze. Omul lor, Moise Chombe a sărit ca ars și „conferința" s-a transformat într-o păruială generală.

Deocamdată păgubașul din acest bîlci la care întreaga lume privește cu scîrbă a ieșit Chombe. El e ținut arestat și, după cum spun telegramele de presă, va fi transportat, sub paza unui grup de jandarmi, la Leopoldville, orașul de reședință al lui Kasavubu și Mobutu. Între timp în Katanga provincia al cărei președinte se alesese Chombe, a început o adevărată ceartă între marionetele de aici pentru moștenirea puterii.

După cum se vede marionetele colonialiștilor, mînuite ca niște păpuși de stăpînii lor, au pierdut orice simț al rușinii. Ele au lăsat la o parte chiar și orice încercare de a salva cît de cît aparențele și se păruiesc ca niște tîlhari de codru mare. Pînă și din asta se vede cît de mare e asemănarea dintre Mobutu, Chombe, Kasavubu și ceilalți agenți ai imperialiștilor.

Dar slugile colonialiștilor și stăpînii lor se agită în zadar. Ceasul desființării pentru totdeauna a blestematului sistem colonialist a sunat. Și nu mai este departe ziua cînd și poporul congolez își va cuceri cu adevărat libertatea și independența, zvîrlind la lada cu gunoi pe toate lepădăturile care au căutat să-i pună din nou cătușe.

V. B.

40 ANI DE LUPTĂ GLORIOASĂ IN SLUJBA POPORULUI

8 Mai 1921. Au trecut de atunci 40 de ani. Au fost ani de luptă crîncenă împotriva burgheziei și moșierimii, împotriva orînduirii bazate pe jaf și exploatare, împotriva înapoierii economice și culturale a țării. De 40 de ani partidul comuniștilor luptă eroic pentru fericirea poporului. Atît în anii negrii ai terorii burghezo-moșierești, cînd „cei tari se-ngrădiră cu averea și mărirea în cercul lor de legi", cît și după Eliberare, cînd partidul a devenit forța conducătoare a statului, între vorbele și faptele comuniștilor n-a existat nicicînd nepotrivire. De aici încrederea nețărmurită a maselor în partid, de aici hotărîrea cu care l-au urmat neabătut pe drumul făuririi vieții noi, socialiste.

Chemînd la luptă pe truditorii ogoarelor, Partidul Comunist le-a arătat totdeauna că numai în strînsă unire cu muncitorii și sub conducerea acestora, oamenii muncii de la sate își vor împlini năzuințele de libertate și dreptate pentru care au sîngerat secole de-a rîndul.

Astăzi, cînd sub conducerea înțeleaptă a partidului aceste năzuințe s-au împlinit și se împlinesc, cînd liber și stăpîn pe soarta sa, poporul făurește fericirea pentru care au luptat și s-au jertfit comuniștii, să întoarcem împreună cîteva file din glorioasa istorie de patru decenii a detașamentului de avangardă al clasei muncitoare.

„Partidul Comunist este înaintașul nemulțumiților și oropsiților... Partidul Comunist este Partidul luptei revoluționare imediate și neîncetate pentru doborîrea capitalismului și izbînda muncitorimii și țărănimii".

(Manifest editat de C.C. al P.C.R. — 1924).

Sub steagul de luptă al partidului s-au strîns mulțimile de oropsiți. Partidul le-a condus cutezător în marile bătălii de clasă de la Lupeni și Timișoara, de la Grivița și Iași, de pe Valea Mureșului și Valea Prahovei... Gloanțele și schingiuirile bestiale din beciurile siguranței s-au dovedit neputincioase în fața dîrzeniei comuniștilor, a hotărîrii lor de a lupta cu sacrificiul vieții pentru victoria cauzei asupriților. Încă din primii ani de existență a sa, partidul a luptat fără preget pentru scoaterea țărănimii din nevoi și mizerie. Intr-o broșură editată de C.C. al P.C.R. în 1924, partidul îi învăța pe țărani să ceară răspicat: **„Nu vrem să ne mai lăsăm mințiți, înșelați, legănați în vorbe goale, adormiți, pentru ca ciocoimea să ne poată ține mai departe ca vite de muncă în timp de pace și vite de abator în timp de război! Vrem să fim stăpîni pe rodul muncii noastre. Vrem ca al nostru să fie tot pămîntul pe care îl udăm de veacuri cu sudoarea noastră și l-am stropit de nenumărate ori cu sîngele nostru!".** Această broșură care se încheia cu îndemnul: **„Dă-o mai departe! Citește-o și neștiutorilor de carte!"**, a trecut prin mîinile a mii și mii de asupriți de la sate. Ei au înțeles că numai luptînd sub conducerea clasei muncitoare, a partidului ei, vor putea zdrobi „orînduirea cea crudă și nedreaptă, ce lumea o împarte în mizeri și bogați!".

August 1944. Sub loviturile nimicitoare ale Armatei Sovietice, hoardele fasciste se retrag în dezordine. Sub conducerea partidului, forțele patriotice arestează guvernul fascist de trădare națională al lui Antonescu. Armele sînt întoarse împotriva hitleriștilor. Lupta pentru eliberare națională se împletește strîns cu lupta pentru eliberare socială. Împotriva reacțiunii care uneltește, partidul comunist cheamă poporul în stradă. In multe locuri, primarii și prefecții antonescieni sînt înlocuiți prin forța maselor cu prefecți și primari desemnați de populație. Încercările reacțiunii conduse de generalul Rădescu de a sabota democratizarea țării și lupta împotriva hitlerismului, li se răspunde prin uriașe manifestații populare care culminează cu demonstrația din februarie 1945, cînd peste o jumătate de milion de oameni au manifestat aproape 24 de ore împotriva reacțiunii, pentru guvern democratic. Rădescu e alungat.

Primul guvern democratic — 6 martie 1945; primele alegeri libere — 19 noiembrie 1946; alungarea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei — noiembrie 1947, alungarea regelui — decembrie 1947 — sînt etape ale luptei victorioase pentru smulgerea puterii politice de către proletariat. **„...Smulgerea puterii politice din mîinile claselor exploatatoare de către proletariat reprezintă cucerirea fundamentală a oamenilor muncii din Romînia. Ea a însemnat instaurarea regimului de democrație populară, trecerea de la desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, la revoluția socialistă"** (Gh. Gheorghiu-Dej — 30 de ani de luptă a partidului).

„Nici un petec de pămînt celor ce nu-l muncesc singuri... Anularea ipotecilor și datoriilor cămătărești, care apasă pe țăranii săraci și mijlocași; credit ieftin dat de către stat".

(C.C. al P.C.R. către țăranii și țărancele din Romînia — 1924).

Primele luni ale anului 1945. Spre sate se îndreptau mii și mii de echipe de muncitori. Le trimisese Partidul Comunist în ajutorul țărănimii. În ciuda uneltirilor regelui și a partidelor „istorice", împotriva gloanțelor guvernului Rădescu, țăranii conduși și ajutați de muncitori au intrat cu lanțuri și țăruși pe pămîntul moșieresc. **„Fără un partid comunist, muncitorimea și țărănimea din Romînia vor avea soarta din 1907"** (manifest editat în 1921). Dar partidul exista, represiunile sîngeroase din 1907 n-aveau să se mai repete. Cu ajutorul de frate al muncitorilor trimiși de partid, urmașii gornistului Furtună, eroul de la Plevna împușcat în marea răscoală, urmașii țăranilor uciși în 1907 la Flămînzi și Băilești își făceau dreptate. Reforma agrară a fost primul act legiferat de guvernul democratic. 918.000 de familii țărănești fără pămînt și cu pămînt puțin au primit peste 1.100.000 de ha. 400.000 de foști argați și-au întemeiat atunci gospodării.

Reforma agrară a desființat moșierimea ca clasă, a contribuit la închegarea alianței muncitorești-țărănești.

Luptînd în anii ilegalității pentru luarea puterii politice, pentru înfăptuirea reformei agrare, partidul comuniștilor avea mereu în vedere și revendicările imediate ale poporului, pentru satisfacerea cărora a luptat cu aceeași neabătută dîrzenie. In condițiile capitalismului, obținerea chiar și a acestor revendicări minimale era aproape cu neputință. Milioane de țărani răbdau de foame, se zbăteau într-o cruntă mizerie. După înseși datele economiștilor burghezi, 2.474.738 de familii de mici proprietari agricoli aveau în 1929 datorii care se ridicau la peste 15.000 de lei de gospodărie, deși ei plătiseră prin camătă de două ori și de trei ori, sumele împrumutate.

Puterea populară nu numai că a dat pămînt țăranilor, dar i-a scăpat pentru totdeauna de datorii și celelalte obligații înrobitoare către moșieri și cămătari. S-au împlinit rînd pe rînd lozincile de luptă ale partidului din anii negri ai ilegalității. Credite ieftine pe termen lung, semințe de soi la prețuri foarte reduse, scutiri și reduceri de impozite, toate acestea se înscriu printre măsurile luate de partid în folosul țărănimii muncitoare. Ca urmare firească a acestei griji, veniturile țăranilor au crescut continuu. Este semnificativ că din 1947, după reforma monetară, pînă la sfîrșitul anului 1948, țăranii au cumpărat numai prin cooperativele sătești unelte agricole și bunuri de consum în valoare de peste 5 miliarde lei. Intr-o perioadă de 5 ani (1951—1955) au fost dărîmate circa 200.000 de locuințe necorespunzătoare. 200.000 de case noi le-au luat locul. Alte sute de mii de case, mai mari și mai frumoase, s-au construit în anii următori.

„Țărănimea muncitoare nu poate scăpa de starea de înapoiere economică, culturală și sanitară atîta vreme cît pămîntul rămîne fărîmițat... Trebuie să se construiască socialismul la sate adică să se treacă la gospodăria agricolă colectivă, asigurîndu-se ridicarea agriculturii în folosul celor ce muncesc".

(Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949).

La mai puțin de 5 luni de la istorica plenară din martie 1949, în cinci din satele patriei luau ființă gospodării colective. Începuse unirea în mari unități socialiste a oceanului de peste 3.000.000 de gospodării țărănești. Se năștea o clasă nouă — țărănimea colectivistă.

● Agricultura noastră a fost dotată, în afară de tractoare, și cu un mare număr de mașini agricole printre care 32.000 de semănători și peste 17.000 combine pentru păioase.

„Trecerea la agricultura socialistă — spunea tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul la Plenară, **presupune... o industrie dezvoltată, în stare să pună la dispoziție agriculturii tractoarele și mașinile de care are nevoie, existența unor cadre de agronomi capabili să conducă agricultura după cele mai perfecționate metode științifice, o muncă sistematică de lămurire și de convingere a masei țărănimii sărace și mijlocașe despre folosul gospodăriilor colective".** Astfel subliniate, limpede și concis, aceste condiții au fost îndeplinite neabătut de partidul nostru, de statul nostru.

In multe sate de pe cuprinsul țării, tractorul a înlocuit direct plugul de lemn. Erau primele I.A.R.-uri ieșite din mîinile harnice ale muncitorilor brașoveni. Au urmat alte mărci: S.R.T., K.D., K.D.P., apoi universalele U.T.O.S.-uri. Toate aceste denumiri nu arată pur și simplu mărci ale unui tractor. Ele spun totodată că muncitorul a trimis aliatului său de la sate un tractor mereu mai bun, mai perfecționat. Primele 76 de stațiuni de mașini și tractoare înființate în 1948 au fost tot atîtea puncte de sprijin în lupta țărănimii pentru belșug. A continuat să crească numărul S.M.T.-urilor, avem astăzi 244, a continuat să crească numărul de tractoare, avem astăzi 43.000. Această cifră a tractoarelor, poate că nu ne mai impresionează. Realitățile noastre de astăzi ne-au obișnuit cu cifrele, oricît de mari ar fi ele. Să le comparăm atunci cu cele dintr-un trecut nu prea îndepărtat. In anul 1938, existau în toată Romînia burghezo-moșierească atîtea tractoare cîte lucrează astăzi în numai 5 raioane din regiunea București: Urziceni, Călărași, Fetești, Slobozia și Lehliu.

Brazda adîncă făcută de tractor a dat la iveală posibilități nebănuite de sporire a rodniciei pămîntului. Dar e nevoie de tarlale întinse pentru ca tractorul să-și arate toată puterea aducătoare de belșug. Spre unirea pămînturilor în mari unități socialiste i-a îndemnat partidul pe țărani. Și sute de mii de muncitori ai ogoarelor au răspuns acestui îndemn. Pînă în preajma celui de-al III-lea Congres al partidului, ca rezultat al hotărîrii țărănimii, al convingerii ei că pășind pe făgașul socialismului pășește pe calea bunăstării, 2.920.000 de familii țărănești, stăpînind laolaltă peste 81 la sută din suprafața arabilă a țării, făceau parte din sectorul socialist al agriculturii.

„Cooperativizarea agriculturii este în linii generale înfăptuită" — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej de la tribuna Congresului în aplauzele miilor de delegați și invitați. **„Chiaburimea — ultima clasă exploatatoare, a continuat primul secretar al C.C. al P.M.R., a fost lichidată; o dată cu aceasta s-a pus capăt pentru totdeauna în țara noastră exploatării omului de către om".**

Alte cifre, tot atît de semnificative explică marele succes al transformării socialiste a satului. Marea gospodărie socialistă bazată pe tehnica modernă are nevoie de cadre cu o bună pregătire. Aceste cadre au fost create. De la Institutele din București și Craiova, Iași, Cluj și Timișoara, de la zeci de școli tehnice aflate în întreaga țară au plecat spre sate numai între anii 1951—1957 peste 22.800 de specialiști — ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, mecanizatori, medici veterinari.

Astfel hărnicia, tehnica și știința și-au dat mîna. Împreună fac să sporească rodul ogoarelor, belșugul din case.

Cuvînt de îndemn la luptă

1945: Zeci de mii de oameni din Capitală îl ascultă pe tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej.

„...Prin extinderea rețelei de curent electric se va putea introduce lumina și forța electrică pînă și în cel mai îndepărtat cătun al țării, ridicîndu-se astfel nivelul de viață și de cultură al plugărimii noastre".

(GH. GHEORGHIU-DEJ — Raportul politic al C.C. la Conferința Națională a P.C.R. — 1945).

Rănile războiului încă mai sîngerau. Distrugerile provocate de război, seceta necruțătoare, sabotajul organizat de burghezie și elementele fasciste aduseseră țara într-o situație economică dezastruoasă. La orașe, ca și la sate, bîntuia foametea. În aceste condiții deosebit de grele, partidul a pus sarcina refacerii economiei naționale. Călăuzindu-se după teza leninistă potrivit căreia puterea politică în mîinile clasei muncitoare plus electrificarea întregii țări sînt egale cu victoria orînduirii fără exploatare, partidul a trasat încă de atunci, în plină perioadă de haos economic, liniile directoare ale electrificării țării. Ele au stat la baza planului de zece ani întocmit în 1950. Clarviziunea partidului, puterea sa de mobilizare a maselor pentru înfăptuirea celor mai cutezătoare sarcini, folosirea cu succes a experienței și ajutorului de frate ale Uniunii Sovietice, au asigurat succesul îndeplinirii planului de electrificare.

Astăzi nu avem regiune a țării în care să nu se fi construit în anii puterii populare mari termo și hidrocentrale. De la Ovidiu, Doicești, Borzești, Sadu, Paroșeni, Bicaz, Sîngeorgiu de Pădure pornesc către toate colțurile țării, unindu-se într-un sistem energetic național, rețelele de înaltă tensiune. În 1960 am produs 7,7 miliarde de Kwh, depășind în numai 10 ani de circa 7 ori nivelul producției de energie electrică atins de Romînia burghezo-moșierească timp de 60 de ani.

Creșterea producției de energie electrică a permis sporirea continuă a numărului de sate electrificate. În 1959 țara noastră avea 2.927 de sate electrificate. Alte cîteva sute de sate au fost electrificate anul trecut. Primele raioane complet electrificate arată că introducerea energiei electrice pînă în cel mai îndepărtat cătun, prevăzută de partid încă din 1945, va deveni în anii ce urmează fapt împlinit.

„Se va accelera dezvoltarea producției de îngrășăminte chimice, astfel ca în 1965 să se livreze agriculturii circa 500.000 de tone de substanță activă".

(Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.).

O comparație cu trecutul e necesară. In 1938, țara noastră nu producea îngrășăminte chimice. Dar burghezia și moșierimea din interior și de peste hotare o numeau țară „eminamente agrară!". În 1948, anul naționalizării întreprinderilor industriale, am produs doar 179 de tone îngrășăminte. In 1952 agricultura noastră a primit 454 de tone de îngrășăminte produse în țară. Apoi producția a început să crească repede. An de an mai repede. 2.041 de tone am produs în 1953, peste 7.000 în anul următor. La poalele celor mai semețe piscuri ale Carpaților, la Făgăraș, un combinat chimic a început să producă îngrășăminte, un altul a fost ridicat la Năvodari, pe țărmul mării. Intrarea în funcțiune a noilor uzine a făcut ca graficul producției de îngrășăminte chimice să-și grăbească suișul: 18.225 de tone în 1957, aproape 29.000 în 1958, peste 50.000 în 1959. La Craiova și Tîrgu Mureș, în regiunea Suceava și la Năvodari vor intra în producție pînă în 1965 noi combinate și alte capacități de producție. La sfîrșitul șesenalului vom produce de zece ori mai multe îngrășăminte decît la începutul lui. Adăugînd mecanizării și electrificării chimizarea, clasa muncitoare, condusă de partid, așază solid agricultura pe baza tehnică înaintată a socialismului. Pentru sutele de mii de tone de îngrășăminte chimice (substanță activă), pentru tractoare și mașini agricole, pentru miliardele de kilovați de energie electrică pe care-i va primi satul și agricultura, țărănimea va rămîne veșnic recunoscătoare clasei muncitoare și partidului ei.

„Clasele exploatatoare n-aveau nevoie de un popor cult, ci de robi supuși, care să lucreze pentru ele... Sub regimul burghezo-moșieresc țara noastră număra peste 4.000.000 de analfabeți și semianalfabeți".

(GH. GHEORGHIU-DEJ — Cuvîntare rostită la Congresul învățătorilor din R.P.R. — aprilie 1952).

La un popor de 16.000.000 de locuitori peste patru milioane de neștiutori de carte! Necruțător act de acuzare a guvernanților dinaintea Eliberării. Dîndu-și mîna cu înapoierea economică, înapoierea culturală făcea și mai de nesuportat viața țărănimii, pradă ușoară în mîna chiaburilor și vătafilor boierești, a speculanților și cămătarilor, a perceptorilor și primarilor.

Luînd în mîinile sale puterea politică și economică, partidul a trecut grabnic la înfăptuirea revoluției culturale. Analfabetismul a fost lichidat. Țara întreagă a fost împînzită cu instituții culturale. S-au deschis peste 12.000 de cămine culturale și peste 25.000 de biblioteci cu aproape 65 de milioane de volume, peste 2.000 de cinematografe sătești și alte instituții de cultură. Radioul, altădată necunoscut la sate, are astăzi aproape două milioane de abonați. Pe lîngă căminele culturale activează mii de coruri, echipe de teatru și dans, fanfare, soliști vocali și instrumentiști. Măiestria multor echipe artistice sătești e cunoscută astăzi de întreaga țară. Ele au fost invitate să dea spectacole pe marile scene din Capitală, programele pe care le interpretează sînt transmise de radio și televiziune.

Datorită grijii de părinte a partidului, în țara noastră care avea înainte vreme milioane de analfabeți urcă astăzi pe scenă milioane de artiști amatori, se citesc anual numai din bibliotecile publice, peste 65.000.000 de cărți.

„Colectiviști! Intărirea și dezvoltarea economică a gospodăriilor colective este, în prezent, condiția principală a înaintării construcției socialiste la sate".

(Din chemarea Consfătuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii — aprilie 1958).

La Constanța, în inima Dobrogei complet colectivizate, s-au strîns în primăvara anului 1958, într-o rodnică consfătuire de lucru, fruntași ai agriculturii socialiste. Un mare succes fusese obținut — aproape jumătate din totalul familiilor de țărani muncitori făcea parte din sectorul socialist al agriculturii. Succesul trebuia consolidat. **„Consolidarea rezultatelor obținute pînă acum în construcția socialistă la sate — iată sarcina principală care stă în fața noastră în faza actuală a procesului de transformare socialistă a agriculturii..."** — a spus în expunerea la Consfătuire tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. De la tribuna consfătuirii au vorbit apoi președinții unor gospodării colective puternice. Cu sentimentul răspunderii pentru prosperarea tuturor gospodăriilor colective, ei și-au împărtășit pe larg experiența proprie. Despre creșterea fondului de bază pînă la peste 600.000 lei la suta de hectare teren, a vorbit Gheorghe Maftei, președintele colectivei din Tibucani, explicînd prin aceasta cum a putut gospodăria să repartizeze la ziua-muncă bani și produse în valoare de 51,50 lei. Despre aplicarea unor metode stimulatorii de retribuire a muncii, a vorbit Viorel Uibaru de la Lenauheim, explicînd astfel producțiile de la an la an tot mai mari pe care le-a obținut gospodăria condusă de dînsul. Despre foloasele contractărilor de produse agricole cu statul a vorbit Gheorghe Goina, președintele gospodăriei agricole colective din Sîntana, subliniind prin aceasta marile venituri bănești obținute de gospodărie.

● Model de gospodărie socialistă, gospodăriile agricole de stat aduc o contribuție importantă la sporirea producției agricole. Este semnificativ faptul că numărul gospodăriilor agricole de stat care au obținut peste 2.000 de kg. de grîu la ha., a crescut de la 29 în 1958 la 148 în 1959 și la peste 250 în 1960. Suprafețele de pe care s-au strîns asemenea recolte au crescut de la 15.000 de ha. în 1958 la aproape 100.000 în 1959 și la peste 200.000 de ha. în 1960. Producția medie de grîu obținută de gostaturi în 1960 a fost cu 30 la sută mai mare decît în gospodăriile colective, care și ele au obținut producții mai mari cu aproape 60 la sută față de sectorul individual și cu 32 la sută față de întovărășirile agricole.

A fost un schimb de experiență pe cît de larg, pe atît de prețios și plin de învățăminte. Sfătuind gospodăriile colective să valorifice bogata experiență a fruntașilor, partidul le-a recomandat să acorde cea mai mare atenție creșterii fondului de bază, principal mijloc de sporire a avuției obștești și a veniturilor colectiviștilor; să extindă formele stimulatorii de retribuire a muncii, cointeresînd și mai mult pe colectiviști în sporirea producției. Astăzi mii de gospodării colective, multilateral dezvoltate, sînt, prin puterea lor economică, o expresie vie a nelimitatelor posibilități pe care le oferă agricultura socialistă. Valorificarea experienței înaintate și sprijinul permanent al statului nostru au creat **„condițiile necesare ca în timpul cel mai scurt, toate gospodăriile colective să ajungă la nivelul gospodăriilor fruntașe"** (Gheorghe Gheorghiu-Dej — Raport la cel de-al III-lea Congres al P.M.R.).

Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective are ca rezultat creșterea continuă a nivelului de trai al țărănimii. Cifre deosebit de semnificative ilustrează aceasta. În 1960 față de 1955, de exemplu, țărănimea a cumpărat prin comerțul cooperatist de 2 ori mai multe confecții, de 2,6 ori mai multe tricotaje, de 2,3 ori mai multă încălțăminte. In aceeași perioadă consumul alimentar al populației sătești a sporit cu peste 40 la sută la carne și grăsimi, cu 34 la sută la făină de grîu, cu circa 350 la sută la zahăr.

O extraordinară amploare au luat construcțiile de locuințe la sate. Celor 200.000 de case țărănești noi din primul cincinal li s-au adăugat încă peste 330.000, construite între anii 1956—1960.

„Obiectivul principal al planului economic pe anii 1960—1965 este dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, în vederea desăvîrșirii construcției socialismului".

(Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.).

Au fost cîștigate multe și mari victorii. Perspective și mai luminoase ni se deschid. Industria, și îndeosebi industria grea, vor urca o nouă treaptă. Încheierea colectivizării agriculturii în anii următori, dezvoltarea multilaterală și consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective vor spori considerabil belșugul de produse. Vor fi obținute recolte care pînă cu puțini ani în urmă păreau imposibil de dobîndit. Producția globală agricolă va crește în șesenal cu 70—80 la sută față de 1959. Veniturile reale ale țărănimii vor crește cu circa 40 la sută. Viața va deveni mai frumoasă, mai bogată. Cu un uriaș entuziasm poporul nostru a răspuns chemării C.C. al P.M.R. de a întîmpina glorioasa aniversare a partidului cu noi și remarcabile succese în îndeplinirea planului de șase ani. Desfășurînd larg întrecerea socialistă, lucrătorii din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, țăranii colectiviști și întovărășiți, au executat în acest an lucrările de primăvară la un nivel agrotehnic superior și într-un timp mult mai scurt decît în anii precedenți. Recoltei anului 1961 i s-au pus astfel baze trainice.

„Mărețele înfăptuiri de pînă acum, tot ceea ce cu încredere ne-am propus să înfăptuim mîine, sînt rodul înțelepciunii cu care Partidul Muncitoresc Romîn conduce poporul spre lumină și fericire. Lui, partidului — părinte și cîrmaci înțelept și cutezător, poporul îi închină în vers și cînt cele mai alese gînduri de recunoștință.

● In anii următori statul democrat popular va continua să acorde un puternic sprijin țărănimii care a pășit pe calea agriculturii socialiste. La sfîrșitul șesenalului oamenii muncii de la sate vor dispune de 100.000 de tractoare, peste 70.000 de semănători, peste 43.000 de combine pentru recoltatul păioaselor, peste 8.000 de combine pentru recoltatul porumbului.

● In condițiile unui an agricol normal, producția medie de grîu va fi în 1965 de 1.800 kg. la ha. pe întreaga agricultură și de circa 2.500 kg. la ha. în gospodăriile agricole de stat; hectarul de porumb trebuie să dea în medie pe întreaga agricultură la sfîrșitul șesenalului 2.500—2.800 kg. boabe, iar în gospodăriile agricole de stat se va obține în medie la ha 3.200—3.500 kg. boabe.

Mi-s dragi, măre, zorile
Și cîmpul cu florile.
Mi-s dragi, măre, stelele,
Codrul cu smicelele
Și ochii cu genele,
Luna și cu soarele,
Cerbii, căprioarele,
Iarba și izvoarele.
Mi-s dragi, măre, ploile
Și stîna cu oile,
Mi-s dragi brazii-ncetinați
Și căsuța, și-ai mei frați,
Dar vă spun cu jurămînt
Că din toate pe pămînt
Mi-i mai drag partidul meu
Care m-a scos de la greu,
Și al meu și-al țării mele
Că el ne-a scăpat de rele.
Și eu de-asta spun și spun,
Că partidu-i cel mai bun
Și mi-i drag, măi fraților
Ca lumina ochilor.

Semnează pentru fericire

1949: Primele cereri de înscriere în gospodăria colectivă.

Pagină realizată de M. Calianu și Teohari Oprea

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București. Telefon: 17.60.10

Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"